

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

EIROPAS KOPIENU TIESA

2005/C 93/01	Tiesas spriedums (virspalāta) 2005. gada 22. februārī lietā C-141/02 P Eiropas Kopienu Komisija pret <i>T-Mobile Austria GmbH</i> (Apelācija — EK līguma 90. panta 3. punkts (jaunajā redakcijā EKL 86. panta 3. punkts) — Austrijas Republikas noteiktā koncesijas atlīdzības summa GSM operatoriem — Daļējs sūdzības noraidījums — Pieņemamība)	1
2005/C 93/02	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2005. gada 17. februārī apvienotajās lietās C-453/02 un C-462/02 (<i>Bundesfinanzhof</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Finanzamt Gladbeck</i> pret <i>Edith Linneweber</i> un <i>Finanzamt Herne-West</i> pret <i>Savvas Akritidis</i> (PVN Sestā direktīva — Azartspēļu atbrīvojums no nodokļa — Nosacījumu un ierobežojumu noteikšana atbrīvojumam no nodokļa — Azartspēļu, kas tiek organizētas ārpus publiskajiem kazino, aplikšana ar nodokli — Nodokļu neitralitātes principa ievērošana — 13. panta B punkta f) apakšpunkts — Tiešā iedarbība)	1
2005/C 93/03	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2005. gada 17. februārī lietā C-134/03 (<i>Giudice di pace di Denova-Voltri</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Viacom Outdoor Srl</i> pret <i>Giotto Immobilier SARL</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Konkurence — Reklāmas materiālu izvietojuma pakalpojumi — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko paredzēts pašvaldības nodoklis par reklāmas izvietojumu — Pašvaldību sniegtais informatīvu materiālu izvietojuma pakalpojums — Pašvaldību tiesības reglamentēt informatīvu materiālu izvietojuma pakalpojumu sniegšanu — Nediskriminējoša iekšēja aplikšana ar nodokļiem)	2
2005/C 93/04	Tiesas spriedums (piektā palāta) 2005. gada 24. februārī lietā C-320/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/43/EK — Netranspozīcija noteiktajā termiņā)	2
2005/C 93/05	Tiesas spriedums (piektā palāta) 2005. gada 24. februārī lietā C-327/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/43/EK — Netranspozīcija noteiktajā termiņā)	3

2005/C 93/06	Tiesas rīkojums (otrā palāta) 2004. gada 1. decembrī lietā C-498/01 P Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) pret <i>Zapf Creation AG</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — Absolūtais atteikuma pamatojums — 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Sintagma “New Born Baby” — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 3	3
2005/C 93/07	Tiesas rīkojums (piektā palāta) 2004. gada 16. decembrī lietā C-222/03 P <i>Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL)</i> , <i>Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — ELBGF — Lauksaimniecības preču pārstrādes un tirdzniecības nosacījumu uzlabošana — Olīveļļas uzglabāšanas, pārstrādes un tirdzniecības iekārtas būvniecības projekts — Samērīguma princips — Force majeure — Tiesības uz aizstāvēšanos) 4	4
2005/C 93/08	lieta C-12/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 18. janvārī ierosināja <i>H. Meister</i> , par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-76/03 <i>H. Meister</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 4	4
2005/C 93/09	lieta C-18/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 15. jūlija <i>Commissione Tributaria Provinciale di Napoli</i> rīkojumu lietā <i>Casa di Cura Privata Salus SpA</i> pret <i>Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4</i> 5	5
2005/C 93/10	lieta C-19/05: Prasība pret Dānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 20. janvārī 5	5
2005/C 93/11	lieta C-20/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar <i>Tribunale Civile e Penale di Forlì</i> 2004. gada 14. decembra rīkojumu kriminālprocesā pret <i>K. J. W. Schwibbert</i> 6	6
2005/C 93/12	lieta C-28/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>College van Beroep voor bedrijfsleven</i> 2005. gada 18. janvāra rīkojumu lietā 1. <i>G.J. Dokter</i> , 2. <i>Maatschap Van den Top</i> , 3. <i>W. Boekhout</i> pret <i>Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Voedselkwaliteit</i> 6	6
2005/C 93/13	lieta C-34/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> 2005. gada 26. janvāra lēmumu lietā <i>Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten</i> pret <i>Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voodselkwaliteit</i> 7	7
2005/C 93/14	lieta C-35/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Corte Suprema di Cassazione</i> 2004. gada 23. jūnija un 2004. gada 10. novembra rīkojumu lietā <i>Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH</i> pret <i>Ministero delle Finanze</i> 8	8
2005/C 93/15	lieta C-40/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Överklagandenämnden för högskolan</i> 2005. gada 1. februāra lēmumu lietā <i>Kaj Lyyski</i> pret Ūmeo univeristāti. 8	8
2005/C 93/16	lieta C-41/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Tribunal de premiere instance de Liège</i> (Beļģija) 2005. gada 24. janvāra spriedumu lietā <i>Air Liquide Industries Belgium SA</i> pret <i>Province de Liège</i> 9	9
2005/C 93/17	lieta C-42/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Beļģijas Kasācijas tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 20. janvāra spriedumu lietā Beļģijas valsts pret <i>Ring Occasions</i> un <i>Fortis Banque</i> 9	9

2005/C 93/18	lieta C-45/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> 2005. gada 2. februāra rīkojumu lietā <i>Maatschap Schonewille-Prins</i> pret <i>Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Voedselkwaliteit</i> [lauksaimniecības, dabas pārvaldes un pārtikas kvalitātes ministrs] 10	10
2005/C 93/19	lieta C-46/05: Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienu Komisija cēla 2005. gada 7. februārī 10	10
2005/C 93/20	lieta C-50/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Korkeimman hallinto-oikeus</i> 2005. gada 4. februāra rīkojumu lietā <i>Maija Terttu Inkeri Nikulan</i> 11	11
2005/C 93/21	lieta C-54/05: Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 9. februārī 11	11
2005/C 93/22	lieta C-56/05: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 9. februārī 12	12
2005/C 93/23	lieta C-58/05: Prasība pret Zviedrijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 10. februārī 13	13
2005/C 93/24	lieta C-60/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) 2004. gada 14. decembra rīkojumu lietā <i>WWF Italia u.c.</i> pret <i>Regione Lombardia</i> , piedaloties <i>Associazione migratoristi italiani</i> 13	13
2005/C 93/25	lieta C-66/05: Prasība pret Nīderlandes Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 14. februārī 14	14
2005/C 93/26	lieta C-72/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2005. gada 1. februāra <i>Finanzgericht München</i> (Mīnhenes Finanšu tiesas) lēmumu lietā <i>Hausgemeinschaft Jörg un Stefanie Wollny</i> pret <i>Finanzamt Landshut</i> 14	14
2005/C 93/27	lieta C-76/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Finanzgericht Köln</i> 2005. gada 27. janvāra lēmumu lietā <i>Herbert Schwarz un Marga Gootjes-Schwarz</i> pret <i>Finanzamt Bergisch Gladbach</i> 15	15
2005/C 93/28	lieta C-78/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Tribunale di Livorno</i> 2005. gada 19. janvāra rīkojumu lietā <i>Gentilini Umberto</i> pret <i>Dal Colle Industria Dolciaria S.p.A.</i> 15	15
2005/C 93/29	lieta C-79/05: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 17. februārī 16	16
2005/C 93/30	lieta C-81/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social</i> (Spānija) 2005. gada 28. janvāra rīkojumu lietā <i>Anacleto Cordero Alonso</i> pret <i>Fondo de Garantía Salarial</i> 16	16
2005/C 93/31	lieta C-82/05: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 17. februārī 17	17
2005/C 93/32	lieta C-84/05: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī 18	18
2005/C 93/33	lieta C-85/05: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī 18	18

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2005/C 93/34	lieta C-86/05: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī	19
2005/C 93/35	lieta C-87/05: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī	19
2005/C 93/36	lieta C-88/05: Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī	19
2005/C 93/37	lieta C-94/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar <i>Bundesverwaltungsgericht</i> 2004. gada 9. decembra lēmumu lietā <i>Emsland-Stärke GmbH</i> pret <i>Bezirksregierung Weser-Ems</i>	20
2005/C 93/38	lieta C-95/05: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. februārī	21
2005/C 93/39	lieta C-96/05: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. februārī	21
2005/C 93/40	lieta C-99/05: Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 24. februārī	21
2005/C 93/41	lieta C-105/05: Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 3. martā	22
2005/C 93/42	lieta C-107/05: Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 3. martā	22
2005/C 93/43	lietas C-165/02 izslēgšana no reģistra	23
2005/C 93/44	lietas C-272/02 izslēgšana no reģistra	23
2005/C 93/45	lietas C-501/03 izslēgšana no reģistra	23
2005/C 93/46	lietas C-100/04 izslēgšana no reģistra	23
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2005/C 93/47	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 3. februārī lietā T-19/01 <i>Chiquita Brands International, Inc. u.c.</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Tirgu kopīgā organizācija — Banāni — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Regula Nr. 2362/98 — Līgums par PTO izveidošanu un tam pievienotie līgumi — PTO Strīdu izšķiršanas organizācijas ieteikumi un lēmumi)	24
2005/C 93/48	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 3. februārī lietā T-139/01 <i>Comafrica SpA</i> un <i>Dole Fresh Fruit Europe Ltd Co.</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Tirgu kopīgā organizācija — Banāni — Imports no ĀKK valstīm un trešajām valstīm — Regula (EK) Nr. 896/2001 — Regula (EK) Nr. 1121/2001 — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Individuāli skārta persona — Prasība par zaudējumu atlīdzināšanu)	24

2005/C 93/49	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 15. februārī lietā T-256/01 <i>Norman Pyres</i> pret Eiropas Kopienas Komisiju (Ierēdņi — Atlases procedūra pagaidu darbinieku pieņemšanai darbā — Nepieļaišana pie pārbaudījumiem — Vecuma ierobežojums — Nediskriminācijas princips)	25
2005/C 93/50	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 15. februārī lietā T-169/02 <i>Cerveceria Modelo, SA de CV</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas atspoguļo alus pudeli ar vārdiem “negra modelo”, reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts preču zīme “Modelo” — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	25
2005/C 93/51	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 15. februārī lietā T-296/02 <i>Lidl Stiftung & Co. KG</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildums — Sajaukšanas iespēja — Kopienas vārdiskas preču zīmes “LINDENHOF” reģistrācijas pieteikums — Agrāka vārdiska un grafiska preču zīme “LINDERHOF” — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	26
2005/C 93/52	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 1. februārī lietā T-57/03 <i>Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SAS</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “HOOLIGAN” reģistrācijas pieteikums — Agrākas vārdiskas preču zīmes “OLLY GAN” — Faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nav iesniegti ITSB — Pieņemamība — Sajaukšanas iespēja)	26
2005/C 93/53	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 3. februārī lietā T-137/03 <i>Ornella Mancini</i> pret Eiropas Kopienas Komisiju (Ierēdņi — Medicīnas konsultanta amats — Grozījumi darba sludinājumā — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Atlases komisijas sastāvs — Salīdzinošā sasniegumu pārbaude — Acīmredzama kļūda novērtējumā — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Prasība par zaudējumu atlīdzību)	27
2005/C 93/54	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 3. februārī lietā T-172/03 <i>Nicole Heurtaux</i> pret Eiropas Kopienas Komisiju (Ierēdņi — Atteikums paaugstināt amatā — Pamatojuma nesniegšana — Sasniegumu salīdzinošā pārbaude — Prasība atcelt tiesību aktu)	27
2005/C 93/55	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 16. februārī lietā T-284/03 <i>Rosalinda Aycinena</i> pret Eiropas Kopienas Komisiju (Ierēdņi — Norīkošana augstākā pakāpē — Klasifikācija līmeņos)	27
2005/C 93/56	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 16. februārī lietā T-354/03 <i>Gemma Reggimentipret</i> Eiropas Parlamentu (Ierēdņi — Apgādājama bērna ceļa izdevumu atlīdzinājums — Atlīdzinājuma sadale divu ierēdņu, kas ir vīrs un sieva, šķiršanās gadījumā)	28
2005/C 93/57	Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja rīkojums 2005. gada 31. janvārī lietā T-447/04 <i>R Capgemini - Nederland BV</i> pret Eiropas Kopienas Komisiju (Pakalpojumu valsts līgumi — Kopienas uzaicinājuma uz konkursu procedūra — Pagaidu noregulējuma tiesvedība — <i>Fumus boni juris</i> — Steidzamība)	28
2005/C 93/58	lieta T-496/04: Prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko <i>NORTRAIL Transport GmbH</i> iesniedza 2004. gada 23. decembrī	29
2005/C 93/59	lieta T-11/05: Prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko <i>Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H.</i> un <i>Austria Buntmetall AG</i> iesniedza 2005. gada 18. janvārī	29
2005/C 93/60	lieta T-31/05: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko <i>Sergio Rossi S.p.A.</i> iesniedza 2005. gada 25. janvārī	30

2005/C 93/61	lieta T-34/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A.</i> un <i>Aragonesas Agro S.A.</i> iesniedza 2005. gada 31. janvārī	31
2005/C 93/62	lieta T-36/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Coats Holding Limited</i> un <i>J & P Coats Limited</i> iesniedza 2005. gada 31. janvārī	32
2005/C 93/63	lieta T-40/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Ritec International Limited</i> iesniedza 2005. gada 28. janvārī	33
2005/C 93/64	lieta T-41/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Dimon Incorporated</i> iesniedza 2005. gada 28. janvārī	33
2005/C 93/65	lieta T-42/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Rhiannon Williams</i> iesniedza 2005. gada 31. janvārī	34
2005/C 93/66	lieta T-45/05: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko <i>Micronas GmbH</i> iesniedza 2005. gada 31. janvārī	35
2005/C 93/67	lieta T-47/05: Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko <i>Pilar Ange Serrano</i> un citi iesniedza 2005. gada 31. janvārī	36
2005/C 93/68	lieta T-48/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Yves Franchet</i> un <i>Daniel Byk</i> iesniedza 2005. gada 28. janvārī	36
2005/C 93/69	lieta T-55/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Rijn Schelde Mondia France</i> iesniedza 2005. gada 31. janvārī	37
2005/C 93/70	lieta T-58/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Isabel Clara Centeno Mediavilla u.c.</i> iesniedza 2005. gada 3. februārī	38
2005/C 93/71	lieta T-60/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Union française de l'express (UFEX)</i> un citi iesniedza 2005. gada 2. februārī	39
2005/C 93/72	lieta T-76/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisija, ko <i>Dario Scotto</i> iesniedza 2005. gada 18. februārī	40
2005/C 93/73	lieta T-77/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Andrea Balduini</i> iesniedza 2005. gada 19. februārī	40
2005/C 93/74	lieta T-82/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Itālijas Republika iesniedza 2005. gada 17. februārī	41

II Sagatavošanas dokumenti

.....

III Paziņojumi

2005/C 93/75	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 82, 2.4.2005.	42
--------------	--	----

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2005. gada 22. februārī

lietā C-141/02 P Eiropas Kopienu Komisija pret T-Mobile Austria GmbH ⁽¹⁾

(Apelācija — EK līguma 90. panta 3. punkts (jaunajā redakcijā EKL 86. panta 3. punkts) — Austrijas Republikas noteiktā koncesijas atlīdzības summa GSM operatoriem — Daļējs sūdzības noraidījums — Pieņemamība)

(2005/C 93/01)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-141/02 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 49. pantam, ko 2002. gada 15. aprīlī iesniedza Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji W. Mölls un K. Wiedner), ko atbalsta Francijas Republika (pārstāvji G. de Bergues un F. Million), pārējiem lietas dalībniekiem esot T-Mobile Austria GmbH, iepriekš saukta max-mobil Telekommunikation Service GmbH, Vīne (Austrija), (advokāti A. Reidlinger, M. Esser-Wellié un T. Lübbig), Nīderlandes Karaliste (pārstāve H. G. Sevenster), Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātas priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas un A. Borg Barthet, tiesneši J.-P. Puissochet (referents), R. Schintgen, tiesnese N. Colneric, tiesneši S. von Barth, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka un U. Lohmus, ģenerālvokāts M. Poiares Maduro, sekretāre M.-F. Contet, galvenā administratore, 2005. gada 22. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2002. gada 30. janvāra spriedumu lietā Max.mobil/Komisija (T-54/99);

2) noraidīt sabiedrības max.mobil Telekommunikation Service GmbH celto prasību Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā;

3) piespriet sabiedrībai T-Mobile Austria GmbH atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 169, 13.07.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 17. februārī

apvienotajās lietās C-453/02 un C-462/02 (Bundesfinanzhof lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Finanzamt Gladbeck pret Edith Linneweber un Finanzamt Herne-West pret Savvas Akritidis ⁽¹⁾

(PVN Sestā direktīva — Azartspēļu atbrīvojums no nodokļa — Nosacījumu un ierobežojumu noteikšana atbrīvojumam no nodokļa — Azartspēļu, kas tiek organizētas ārpus publiskajiem kazino, aplikšana ar nodokli — Nodokļu neitralitātes principa ievērošana — 13. panta B punkta f) apakšpunkts — Tiešā iedarbība)

(2005/C 93/02)

(tiesvedības valoda - vācu)

Apvienotajās lietās C-453/02 un C-462/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Bundesfinanzhof (Vācija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2002. gada 6. novembrī un kas Tiesā reģistrēti 2002. gada 13. un 23. decembrī tiesvedībā Finanzamt Gladbeck pret Edith Linneweber (C-453/02) un Finanzamt Herne-West pret Savvas Akritidis (C-462/02), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann un R. Schintgen (referents), ģenerālvokāte C. Stix-Hackl, sekretāre M. F. Contet, 2005. gada 17. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) 13. panta B punkta f) apakšpunkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ir jāinterpretē tādejādi, ka tas iestājas pret tādiem valsts tiesību aktiem, kuri nosaka, ka no PVN tiek atbrīvota azartspēļu un spēļu iekārtu ekspluatēšana, ja tā notiek licenzētos publiskos kazino, bet vienlaikus tādu pašu spēļu ekspluatēšana, ko veic citi operatori, kas nav kazino, netiek atbrīvota no aplikšanas ar nodokli;
- 2) Sestās direktīvas 77/388/EEK 13. panta B punkta f) apakšpunktam ir tieša iedarbība tādā ziņā, ka azartspēļu vai spēļu iekārtu ekspluatētājs var pamatoties uz to valsts tiesās, lai nepieļautu valsts tiesību normu piemērošanu, kas nav saderīgas ar šo noteikumu.

(¹) OV C 70, 22.03.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2005. gada 17. februārī

lietā C-134/03 (*Giudice di pace di Denova-Voltri lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) *Viacom Outdoor Srl* pret *Giotto Immobiliel SARL* (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Konkurence — Reklāmas materiālu izvietojuma pakalpojumi — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko paredzēts pašvaldības nodoklis par reklāmas izvietojumu — Pašvaldību sniegtais informatīvu materiālu izvietojuma pakalpojums — Pašvaldību tiesības reglamentēt informatīvu materiālu izvietojuma pakalpojumu sniegšanu — Nediskriminējoša iekšēja aplikšana ar nodokļiem)

(2005/C 93/03)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Lietā C-134/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Giudice di pace di Denova-Voltri* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 10. martā un kas Tiesā registrēts 2003. gada 25. martā tiesvedībā *Viacom Outdoor Srl* pret *Giotto Immobiliel SARL*, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas (referents), tiesneši A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský un

U. Lõhmus, ģenerālvokāte J. Kokott, sekretāre L. Hewlett, 2005. gada 17. februārī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prejudiciālie jautājumi par EKL 82., 86., 87. un 88. panta interpretāciju ir nepieņemami;
- 2) EKL 49. pants neaizliedz iekasēt pašvaldības nodokli par reklāmas izvietojumu, kas paredzēts 1993. gada 15. novembra decreto legislativo No 507 – *Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni* (decreto legislativo No 507 – ar kuru pārskata un saskaņo pašvaldības nodokli par reklāmas izvietojumu un nodevu par informatīvu materiālu izvietojumu).

(¹) OV C 146, 21.06.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 24. februārī

lietā C-320/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/43/EK — Netranspozīcija noteiktajā termiņā)

(2005/C 93/04)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-320/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 27. jūlijā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis D. Martin) pret Luksemburgas Lielhercogisti (pārstāvis S. Schreiner), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta, tiesneši J. Makarczyk un J. Klučka (referents), ģenerālvokāts P. Léger, sekretārs R. Grass, 2005. gada 24. februārī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) piespriet Luksemburgas Lielhercogistei atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 228, 11.09.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 24. februārī

lietā C-327/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/43/EK — Netranspozīcija noteiktajā termiņā)

(2005/C 93/05)

(tiesvedības valoda - somu)

Lietā C-327/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 27. jūlijā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji D. Martin un M. Huttunrn) pret Somijas Republiku (pārstāve T. Pynnä), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta, tiesneši J. Markarczyk un J. Klučka (referents), ģenerālvokāts P. Léger, sekretārs R. Grass, 2005. gada 24. februārī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot attiecībā uz Ālandu salu reģionu normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) piespriet Somijas Republikai atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 239, 25.09.2004.

TIESAS RĪKOJUMS

(otrā palāta)

2004. gada 1. decembrī

lietā C-498/01 P Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) pret Zapf Creation AG (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — Absolūtais atteikuma pamatojums — 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Sintagma “New Born Baby” — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2005/C 93/06)

(tiesvedības valoda – vācu)

Lietā C-498/01 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 49. pantam, ko 2001. gada 20. decembrī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. von Mühlendahl, M. Schennen un C. Røhl Søberg, pārstāvji, ko atbalsta Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvis K. Manji, kam palīdzēja M. Tappin), citam lietas dalībniekam esot Zapf Creation AG, Rödental (Vācija), ko pārstāv advokāti A. Kockläuner un S. Zech, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši J.-P. Puissochet (referents) un R. Schintgen, ģenerālvokāts F. G. Jacobs, sekretāre M.-F. Contet, galvenā administratore, 2004. gada 1. decembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) iesniegto apelācijas sūdzību pirms sprieduma taisīšanas;
- 2) piespriet Zapf Creation AG atbildzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē;
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus izdevumus pati.

(¹) OV C 56, 02.03.2002.

TIESAS RĪKOJUMS

(piektā palāta)

2004. gada 16. decembrī

lietā C-222/03 P *Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL), Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)* pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Apelācija — ELBGF — Lauksaimniecības preču pārstrādes un tirdzniecības nosacījumu uzlabošana — Olīveļļas uzglabāšanas, pārstrādes un tirdzniecības iekārtas būvniecības projekts — Samērīguma princips — Force majeure — Tiesības uz aizstāvēšanos)

(2005/C 93/07)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Lietā C-222/03 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2003. gada 23. maijā iesniedza *Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL)* *Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)*, ko pārstāv advokāti *E. Cappelli, P. De Caterini* un *A. Bandini*, citai lietas dalībniecei esot Eiropas Kopienu Komisijai, ko pārstāv *L. Visaggio* un *C. Cattabriga*, kuriem palīdz advokāts *M. Moretto*, Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *R. Silva de Lapuerta*, tiesneši *C. Gulmann* un *J. Klucka*, sekretārs *R. Grass*, 2004. gada 16. decembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) *Associazione Produttori Olivicoli Laziali* un *Associazione Italiana Produttori Olivicoli* piespriet atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē.

⁽¹⁾ OV C 171, 19.07.2003.

Apelācija, ko 2005. gada 18. janvārī ierosināja *H. Meister*, par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-76/03 *H. Meister/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)*

(lieta C-12/05 P)

(2005/C 93/08)

((tiesvedības valoda - franču))

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. janvārī izskatīšanai ir iesniegta *H. Meister*, ko pārstāv advokāts *P. Goergen*, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-76/03 *H. Meister/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)*.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- 2) atcelt Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2004. gada 28. oktobra spriedumu T-76/03, izņemot noteikumus, ar kuriem apstrīdētā sprieduma 202. līdz 208. punktā apstiprināts, ka ITSB priekšsēdētājs izdarījis dienesta pārkāpumu, kas dod tiesības uz kompensāciju;
- 3) pieņemt galīgo lēmumu prāvā un apmierināt prasījumus, ko prasītājs iesniedzis pirmajā instancē, vai arī nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai;
- 4) piespriet ITSB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmās instances tiesa, pirmkārt, kļūdaini, neatbilstoši un pret-runīgi motivējusi savu spriedumu un, otrkārt, pieļāvusi tiesisku maldību.

Trūkumi motivācijā, pirmkārt, saistīti ar faktu sagrozīšanu. Pirmās instances tiesa patvaļīgi izvēlējusies, kā arī neprecīzi noskaidrojusi faktiskos elementus. Tādējādi tas izraisīja apstrīdētā lēmuma nepareizu tiesisko kvalifikāciju un jo īpaši atteikumu to kvalificēt kā disciplinārsodu. Atzīstot pārvaldei plašu rīcības brīvību dienesta interešu novērtēšanā, kā rezultātā pienākums ņemt vērā ierēdņa intereses zaudēja jebkādu nozīmi, kā arī apstiprinot to, ka, kontrolējot ar dienesta interesēm saistīta nosacījuma ievērošanu, tiesai jākontrolē tikai tas, vai iecelējinstītūcija savu rīcības brīvību nav izmantojusi acīmredzami kļūdaini, Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu arī motivācijā. Pie

tam Pirmās instances tiesa nepareizi novērtējusi dienesta interese un nav ņēmusi vērā ierēdņa intereses. Tā tāpat arī nepareizi piemērojusi samērīguma principu, uzskatot, ka apstrīdētajā lēmumā šis princips tika ievērots, kaut gan lēmums nebija ne atbilstošs pasākums, ne arī tāds, kas to saistīja. Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, arī novērtējot to, vai iepriekšējais un jaunais amats ir līdzvērtīgs un līdzīgs. Atbilstoši tiesas apsvērumiem atkārtota iecelšana, kas saistīta ar pašreizējo pakāpi, notikusi, ievērojot kritēriju par amatu līdzvērtīgumu. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa nav norādījusi faktus, ko tā izmantojusi, lai novērtētu morālo kaitējumu, ko cietis prasītājs.

Pirmās instances tiesa pieļāvusi arī tiesisku maldību. Pirmkārt, tā noteikusi, ka uz lēmumu par atkārtotu iecelšanu kā vienkāršu iekšējās organizācijas pasākumu neattiecas pienākums sniegt pamatojumu, t.i., pienākums, kas tika uzskatīts par tādu, kas rada vispārēju tiesību principu. Otrkārt, Pirmās instances tiesa pieļāvusi tiesisku maldību, neatzīstot, ka izdarīts pārkāpums attiecībā uz tiesībām uz taisnīgu tiesu, tādējādi kaitējot prasītājam. Pirmās instances tiesa pieļāvusi tiesisku maldību, arī piemērojot tiesības uz vārda brīvību, jo skaidri nav izteikusies par to, kādā apjomā prasītājs šajā gadījumā var izmantot tiesības uz vārda brīvību. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa pieļāvusi tiesisku maldību, piemērojot aizstāvības tiesības un jo īpaši tiesības tikt uzklautam pirms tiek pieņemts lēmums par atkārtotu iecelšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 15. jūlija *Commissione Tributaria Provinciale di Napoli* rīkojumu lietā *Casa di Cura Privata Salus SpA* pret *Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4*

(lieta C-18/05)

(2005/C 93/09)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 15. jūlija *Commissione Tributaria Provinciale di Napoli* rīkojumu lietā *Casa di Cura Privata Salus SpA* pret *Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4* un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 20. janvārī.

Commissione Tributaria Provinciale di Napoli lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK (¹) 13. panta B daļas c) apakšpunkta izņēmums attiecas uz pievienotās vērtības nodokli, kas jāmaksā, iegādājoties preces vai pakalpojumus, kas paredzētas darbībām, kurām piešķirts atbrīvojums, vai drīzāk uz situāciju, kad persona, kas iegādājusies preces, lai veiktu šādas darbības, pieņem lēmumu tās pārdot citām personām?
2. Vai šis noteikums satur beznosacījumu un pietiekami precīzas normas, lai to tieši piemērotu valsts tiesībās?
3. Ievērojot Direktīvas tiešo iedarbību, cik liela nozīme piešķirama iepriekš minētajam 13. panta B daļas c) apakšpunktam, kas paredz, ka dalībvalstīm transponējot šo normu [B daļas c) apakšpunktu] jāparedz nosacījumi, "lai nepieļautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu"?

(¹) OV L 145, 13.06.1977., 1. lpp.

Prasība pret Dānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 20. janvārī

(lieta C-19/05)

(2005/C 93/10)

(tiesvedības valoda – dāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 20. janvārī (2005. gada 14. janvāra fakss) izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Dānijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv N. B. Rasmussen un G. Wīlms, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, neiemaksājot Komisijai DKK 18 687 475 kā pašu resursus kopā ar nokavējuma procentiem, skaitot no 2000. gada 27. jūlija, Dānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Kopienas tiesības, proti, EKL 10. pants un Padomes 1994. gada 31. oktobra Lēmuma 94/728/EK, *Euratom* (¹) par Eiropas Kopienu pašu resursiem 2. un 8. pants;

— piespriest Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pieteikumā norādītā summa atbilst nodevām, ko Dānijas muitas iestādes neiekasēja periodā no 1994. līdz 1997. gadam no uzņēmuma, minētajām iestādēm kļūdaini atļaujot importēt noteiktas preces, piemērojot nulles likmi. Šī atļauja tika izdota attiecībā uz precēm, kas bija paredzētas iestrādāšanai, piemērošanai vai kuģu, laivu vai citu liellaivu aprīkošanai, saskaņā ar Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87⁽²⁾ par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu 1. pielikuma II daļu. Tomēr preces bija paredzētas konteineru ražošanai un, kā vēlāk atzina Dānijas iestādes, uz tām nevarēja tikt attiecināts minētais noteikums.

Dānijas iestādes ir nelikumīgi nenodevušas minēto summu Komisijas rīcībā kā pašu resursus. Šajā sakarā izteiktās prasības atbilst tām, ko Komisija cēla savā prasības pieteikumā pret Dāniju lietā C-392/02⁽³⁾.

- (¹) OV L 293, 12.11.1994., 9. lpp.
 (²) OV L 256, 07.09.1987., 1. lpp.
 (³) OV C 31, 08.02.2003., 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar Tribunale Civile e Penale di Forlì 2004. gada 14. decembra rīkojumu kriminālprocesā pret K. J. W. Schwibbert

(lieta C-20/05)

(2005/C 93/11)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Forlì Civillietu un krimināllietu tiesas (Tribunale Civile e Penale di Forlì) 2004. gada 14. decembra rīkojumu kriminālprocesā pret K. J. W. Schwibbert un ko Tiesas Kanceleja saņēmusi 2005. gada 21. janvārī.

Forlì Civillietu un krimināllietu tiesa lūdz Tiesu lemt par šādiem prejudiciālajiem jautājumiem:

— vai atšķirības zīmes SIAE piestiprināšana ir saderīga ar Padomes Direktīvu 92/100/EEK⁽¹⁾ par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā, un ar EK līguma 3. pantu, kā arī minētā līguma 23. līdz 27. pantu;

— vai tā ir saderīga arī ar Padomes Direktīvām 83/189/EEK⁽²⁾ un 88/182/EEK⁽³⁾.

- (¹) OV L 346, 27.11.1992., 61. lpp.
 (²) OV L 109, 26.04.1983., 8. lpp.
 (³) OV L 81, 26.03.1988., 75. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar College van Beroep voor bedrijfsleven 2005. gada 18. janvāra rīkojumu lietā 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout pret Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Voedselkwaliteit

(lieta C-28/05)

(2005/C 93/12)

(tiesvedības valoda - holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts College van Beroep voor bedrijfsleven [Pēdējās instances administratīvā tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos] lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 18. janvāra rīkojumu lietā 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout pret Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Voedselkwaliteit [lauksaimniecības, dabas pārvaldes un pārtikas kvalitātes ministrs] un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 28. janvārī.

College van Beroep voor bedrijfsleven lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) vai Direktīvas 85/511/EEK⁽¹⁾ 11. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā, lasot to kopā ar tās 13. panta 1. punkta pirmo ievilkumu, noteiktajam dalībvalstu pienākumam nodrošināt, ka laboratoriskas pārbaudes mutes un nagu sērgas vīrusa noteikšanai veic laboratorijas, kas ir uzskaitītas Direktīvas 85/511/EEK B pielikumā, ir tieša iedarbība?
- 2) (a) vai Direktīvas 85/511/EEK 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka faktam, ka mutes un nagu sērgas vīrusa esamību ir noteikusi laboratorija, kas nav norādīta B pielikumā, ir jābūt kādām tiesiskām sekām?
- (b) ja atbilde uz 2a. jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 85/511/EEK 11. panta 1. punkta nolūks ir aizsargāt individu, tādu kā apelācijas iesniedzēji pamatprāvā, intereses? Ja nē, vai indivīdi, tādi kā apelācijas iesniedzēji pamatprāvā, var iesniegt prasību par pienākumu, ko šis noteikums uzliek dalībvalstu iestādēm, nepildīšanu?

- (c) Ja atbilde uz 2b. jautājumu nosaka, ka indivīdi var atsaukties uz Direktīvas 85/511/EEK 11. panta 1. punktu:

Kādām tiesiskām sekām ir jābūt faktam, ka mutes un nagu sērgas vīrusa esamību ir konstatējusi laboratorija, kura nav norādīta Direktīvas 85/511/EEK B pielikumā?

(lieta C-34/05)

- 3) vai Direktīvas 85/511/EEK B pielikums ir jāinterpretē, ņemot vērā tās 11. un 13. pantu, tādējādi, ka norāde Direktīvas 85/511/EEK B pielikumā "Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad" var norādīt vai tai ir jānorāda uz *ID-Lelystad B.V.*?

(2005/C 93/13)

(tiesvedības valoda - holandiešu)

- 4) ja no atbildes uz augšminētajiem jautājumiem izriet, ka mutes un nagu sērgas vīrusa esamību var atklāt Direktīvas 85/511/EEK B pielikumā nenorādīta laboratorija, vai Direktīvas 85/511/EEK B pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka norāde "Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad" var norādīt vai tai ir jānorāda uz *ID-Lelystad B.V.*:

Vai Direktīva 85/511/EEK ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts administratīvai iestādei, kura ir pilnvarota pieņemt lēmumus, ir saistošs laboratorijas, kura ir norādīta Direktīvas 85/511/EEK B pielikumā, veiktās pārbaudes iznākums vai, ja atbilde uz 2a. jautājumu nozīmē, ka administratīvā iestāde var pamatot savus mutes un nagu sērgas kontroles pasākumus arī uz rezultātiem, kurus ieguvusi Direktīvas 85/511/EEK B pielikumā nenorādīta laboratorija – pēdējās laboratorijas rezultāti, vai arī galīgās iestādes noteikšana ietilpst dalībvalsts autonomijā un tiesai, kurā notiek pamatprāvas izskatīšana, ir jānoskaidro, vai noteikumi tiek piemēroti neatkarīgi no tā, vai laboratoriskā pārbaude ir veikta atbilstoši Kopienas vai valsts tiesību normām, un vai valsts procesuālo tiesību piemērošana padara Kopienas noteikumu piemērošanu par ārkārtīgi sarežģītu vai praktiski neiespējamu?

- 5) ja atbilde uz 4. jautājumu nozīmē, ka to, vai valsts iestādēm ir saistošs laboratoriskais rezultāts, nosaka Direktīva 85/511/EEK:

Vai valsts iestādēm ir bez nosacījumiem saistošs laboratorijas iegūtais mutes un nagu sērgas vīrusa pārbaudes rezultāts? Ja nē, kādu rīcības brīvību Direktīva 85/511/EEK atstāj dalībvalstīm?

(¹) Padomes 1985. gada 18. novembra Direktīva 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas kontrolei (OV L 315, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar *College van Beroep voor het bedrijfsleven* 2005. gada 26. janvāra lēmumu lietā *Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten* pret *Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voodselkwaliteit*

Eiropas Kopienas Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *College van Beroep voor het bedrijfsleven* [Pēdējās instances tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos] lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 26. janvāra lēmumu lietā *Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten* pret *Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voodselkwaliteit* [lauksaimniecības, dabas pārvaldes un pārtikas kvalitātes ministrs] un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 31. janvārī.

College van Beroep voor het bedrijfsleven lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) vai Regulas (EK) Nr. 1254/1999 (¹) 12. panta 2. punkta b) apakšpunkts un Regulas (EEK) Nr. 3887/92 (²) 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka zemes gabals, kas ir noteikts par lopbarības platību, nevar tikt uzskatīts par "pieejamu", ja kādā attiecīgā perioda laikā šīs zemes gabals ir atradies zem ūdens?
- 2) ja atbilde uz 1. jautājumu ir atstiprinoša, vai ir saistoši augstākminētie noteikumi, īpaši attiecībā uz to sekām?
- 3) ja atbilde uz 1. jautājumu ir noraidoša, kādi kritēriji ir jāpiemēro, lai noteiktu, vai zemes gabals, kurš ir noteikts par lopbarības platību, kas uz laiku ir atradies zem ūdens, var tikt uzskatīts par "pieejamu" Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EEK) Nr. 3887/92 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķiem?

(¹) Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV L 160, 21. lpp.).

(²) Komisijas 1992. gada 23. decembra Regula (EEK) Nr. 3887/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai attiecībā uz konkrētām Kopienas palīdzības shēmām (OV L 391, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Corte Suprema di Cassazione 2004. gada 23. jūnija un 2004. gada 10. novembra rīkojumu lietā Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH pret Ministero delle Finanze

(lieta C-35/05)

(2005/C 93/14)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Corte Suprema di Cassazione lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 23. jūnija un 2004. gada 10. novembra rīkojumu lietā Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH pret Ministero delle Finanze un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 31. janvārī.

Corte Suprema di Cassazione lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai 2. un 5. pants 1979. gada 6. decembra Padomes Astotā direktīvā 79/1072/EEK (¹⁾), ciktāl tas pakļauj nodokļu atmaksāšanu preču vai pakalpojumu ieguvējam vai klientam, kas nav rezidents, nosacījumam, ka šīs preces vai pakalpojumi tiek izmantoti tām darbībām, kas ir apliekamas ar nodokli, ir jāinterpretē tādējādi, ka ja pat pievienotās vērtības nodoklis, kas šajā gadījumā nebija maksājams un kas tika kļūdaini iekasēts un pēc tam pārskaitīts Valsts kasē, var arī tikt atmaksāts? Apstiprinotās atbildes gadījumā, vai valsts tiesību norma, kas, balstoties uz nodokļa, kas tika uzlikts un pārskaitīts, "neatmaksāšanas" raksturu, neparedz atmaksāšanu preču vai pakalpojumu ieguvējam vai klientam, kas nav rezidents, ir pretrunā ar minētajiem Direktīvas noteikumiem?
- 2) Vai vispārējā veidā no Kopienas vienotās sistēmas var secināt, ka preču vai pakalpojumu ieguvējs vai klients var būt nodokļu parādnieks Valsts kasei? Vai atteikums uz valsts tiesību pamata pircējam, kas ir PVN maksātājs, un kuram saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir jāpilda pienākumi saistībā ar nodokļu rēķinu saņemšanu un maksāšanu, garantēt tiesības saņemt no valsts finanšu iestādēm nodokļa atmaksāšanu gadījumā, ja nodoklis tika kļūdaini uzlikts un pārskaitīts, ir saderīgs ar iepriekš minēto sistēmu, jo īpaši ar PVN neitralitātes principu, efektivitātes un nediskriminācijas principu? Vai valsts tiesību sistēma – kā to interpretē valsts tiesa, – kas piešķir pircējam/klientam tiesības vērsties tikai pret pakalpojumu sniedzēju/piegādātāju, un nevis pret

finanšu iestādēm, neskatoties uz to, ka valsts tiesības paredz līdzīgu gadījumu, proti, tiešo nodokļu jomā abām pusēm (nodokļu maksātāju pārstāvjiem) ir tiesības pieprasīt nodokļa atmaksāšanu no Valsts kases – ir pretrunā ar efektivitātes un nediskriminācijas principu PVN atmaksāšanas jomā, ja nodoklis tika uzlikts, pārkāpjot Kopienų tiesības?

⁽¹⁾ OV L 331, 27.12.1979., 11.lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Överklagenämnden för högskolan 2005. gada 1. februāra lēmumu lietā Kaj Lyyski pret Ūmeo unīversitāti.

(lieta C-40/05)

(2005/C 93/15)

(tiesvedības valoda - zviedru)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Överklagenämnden för högskolan 2005. gada 1. februāra lēmumu lietā Kaj Lyyski pret Ūmeo unīversitāti un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 3. februārī.

Överklagenämnden lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai Kopienų tiesības un, precīzāk, EKL 12. pants liedz, izvērtējot kandidāta piemērotību uzņemšanai skolotāju izglītības programmā, kas īslaicīgi izveidota, lai aizpildītu kvalificētu skolotāju vakances Zviedrijā, izvirzīt prasību būt nodarbinātam Zviedrijas skolā? Vai šāda prasība var tikt uzskatīta par pamatotu un samērīgu?
- 2) Vai, atbildot uz pirmo jautājumu, ir nozīme tam, vai izglītības programmas kandidāts, kas ir nodarbināts citas dalībvalsts, nevis Zviedrijas, skolā, ir Zviedrijas pilsonis vai arī citas dalībvalsts pilsonis?
- 3) Vai, atbildot uz pirmo jautājumu, ir nozīme tam, vai izglītības programma ir izveidota uz ierobežotu laiku vai arī tā paredzēta ilgākam laika posmam?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Tribunal de premiere instance de Liège (Beļģija) 2005. gada 24. janvāra spriedumu lietā Air Liquide Industries Belgium SA pret Province de Liège

(lieta C-41/05)

(2005/C 93/16)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Tribunal de premiere instance de Liège (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 24. janvāra spriedumu lietā Air Liquide Industries Belgium SA pret Province de Liège un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 3. februārī.

Tribunal de premiere instance de Liège (Beļģija) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai atbrīvošana no municipālā dzinējspēka nodokļa, kas attiecas tikai uz dzinējiem, kurus izmanto iekārtās, kas izmanto dabas gāzi, izslēdzot dzinējus, kurus izmanto citām rūpnieciskajām gāzēm, uzskatāma par valsts atbalstu konsoolidētā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. panta izpratnē?
2. Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai valsts tiesai, kura izskata nodokļu maksātāja prasību, kurš nav bijis atbrīvots no municipālā dzinējspēka nodokļa, ir jāpiespiež institūcijai, kas šo nodokli ir iekasējusi, to atmaksāt šim nodokļu maksātājam, ja tā konstatē, ka institūcijai, kas šo nodokli ir iekasējusi, tiesiski vai faktiski nav iespējams to pieprasīt no nodokļu maksātāja, kas ir bijis atbrīvots no municipālā dzinējspēka nodokļa?
3. Vai municipālā dzinējspēka nodoklis, kas attiecas tikai uz dzinējiem, kas tiek izmantoti rūpnieciskās gāzes transportēšanai, kas tiek pārvadāta ļoti augsta spiediena apstākļos, kam nepieciešama kompresijas staciju izmantošana, uzskatāms par nodokli ar līdzīgu iedarbību, ko aizliedz konsoolidētā [EK] līguma 25. un tam sekojošie panti, ja ir skaidrs, ka faktiski to iekasē novads vai pašvaldība, ja ārpus tās teritoriālajiem ietvariem tiek transportēta rūpnieciskā gāze, kamēr dabas gāzes transportēšana tādos pašos apstākļos ir atbrīvota no šāda nodokļa?
4. Vai dzinējspēka nodoklis, kas attiecas tikai uz dzinējiem, kas tiek izmantoti rūpnieciskās gāzes transportēšanai, kas tiek pārvadāta ļoti augsta spiediena apstākļos, kam nepieciešama kompresijas staciju izmantošana, uzskatāms par iekšējo

nodokli, ko aizliedz [EK] līguma 90. un tam sekojošie panti, ja ir skaidrs, ka dabas gāzes transportēšana ir atbrīvota no šī nodokļa?

5. Gadījumā, ja uz iepriekšējiem jautājumiem atbilde ir apstiprinoša, vai nodokļu maksātājam, kas ir samaksājis dzinējspēka nodokli, ir pamats prasīt samaksātā nodokļa atmaksāšanu kopš 1992. gada 16. jūlija – dienas, kad tika pasludināts spriedums lietā Legros u.c. ?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Beļģijas Kasācijas tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 20. janvāra spriedumu lietā Beļģijas valsts pret Ring Occasions un Fortis Banque

(lieta C-42/05)

(2005/C 93/17)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Beļģijas Kasācijas tiesas (pirmā palāta) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 20. janvāra spriedumu lietā Beļģijas valsts pret Ring Occasions un Fortis Banque, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 3. februārī.

Beļģijas Kasācijas tiesa (pirmā palāta) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai gadījumā, ja preces ir piegādātas nodokļu maksātājam, kas ir noslēdzis līgumu labā ticībā, nezinot par pārdevēja veiktu krāpšanu, nodokļu neitralitātes princips attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli iestājas pret to, ka pirkuma līguma atcelšana atbilstoši valsts civiltiesībām, kas šādu līgumu atzīst par absolūti spēkā neesošu kā pretēju sabiedriskajai kārtībai pārdevēja prettiesiskas rīcības dēļ, rada šim nodokļu maksātājam tiesību zudumu uz nodokļa atskaitījumu?
- 2) Vai atbilde būtu cita, ja absolūtās spēkā neesamības cēlonis būtu krāpšana, ko veicis pats pievienotās vērtības nodokļa maksātājs?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar *College van Beroep voor het bedrijfsleven* 2005. gada 2. februāra rīkojumu lietā *Maatschap Schonewille-Prins* pret *Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Voedselkwaliteit* [lauksaimniecības, dabas pārvaldes un pārtikas kvalitātes ministrs]

(lieta C-45/05)

(2005/C 93/18)

(tiesvedības valoda - holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *College van Beroep voor het bedrijfsleven* [Pēdējās instances administratīvā tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos] lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 2. februāra rīkojumu lietā *Maatschap Schonewille-Prins* pret *Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Voedselkwaliteit* [lauksaimniecības, dabas pārvaldes un pārtikas kvalitātes ministrs] un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 4. februārī.

College van Beroep voor het bedrijfsleven lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) vai Regulas (EK) Nr. 1254/1999 ⁽¹⁾ 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jebkāda neatbilstība, piemērojot Regulu (EK) Nr. 1760/2000 attiecībā uz dzīvnieku, noved pie tā, ka pilnībā netiek piešķirta piemaksa par nokaušanu par šo dzīvnieku?
- 2) ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Regulas (EK) Nr. 1254/1999 21. pants ir spēkā, ņemot vērā sekas, kas tādējādi rodas?
- 3) vai Regulas (EK) Nr. 2419/2001 ⁽²⁾ 44. un 45. pants ir piemērojams attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ⁽³⁾ pārkāpumiem?
- 4) ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai pareiza Regulas (EK) Nr. 2419/2001 45. panta piemērošana kopā ar 44. pantu nozīmē, ka piemaksas par nokaušanu nepiešķiršana netiek piemērota gadījumā, ja ir pieļauta nolaidība saistībā ar informācijas paziņošanu elektroniskās datu bāzes turētājam, ja sniegtā informācija, kā šajā datu iesniegšanas gadījumā, faktiski ir pilnīgi pareiza (tāda bija jau no paša sākuma, un nebija vajadzības to grozīt)? Ja tas neattiecas uz katru nolaidības gadījumu, vai tas attiecas uz šajā lietā aplūkojamo situāciju, kur nolaidību veido novēlota (par dažām dienām vai dažām nedēļām) informācijas sniegšana, ja nokaušana notiek vērā ņemamu laiku vēlāk?
- 5) vai Regulas (EEK) Nr. 3887/92 ⁽⁴⁾ 11. pants un/vai Regulas (EK) Nr. 1760/2000 22. pants, un/vai Regulas (EK) Nr. 2419/2001 47. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts ir pilnvarota izslēgt no Kopienas tiesību uz piemaksu par nokaušanu piemērošanas vai samazināt šo

piemaksu, piemērojot valsts noteiktās sankcijas, lai nodrošinātu Regulas noteikumu ievērošanu?

- 6) ja atbilde uz piekto jautājumu pilnībā vai daļēji ir apstiprinoša, vai Kopienas līmenī noteiktie, it sevišķi Regulas (EK) Nr. 2419/2001 44. un 45. pantā noteiktie, izņēmumi Kopienas samazināšanas vai izslēgšanas [noteikumu] piemērošanai ir pēc analogijas spēkā attiecībā uz valsts noteiktu samazināšanu vai izslēgšanu?
- 7) ja atbilde uz sesto jautājumu ir apstiprinoša, vai pareiza Regulas (EK) Nr. 2419/2001 45. panta piemērošana pēc analogijas kopā ar 44. pantu nozīmē, ka nolaidība saistībā ar informācijas sniegšanu elektroniskai datu bāzei, it īpaši attiecībā uz novēlotu informācijas sniegšanu, nevar radīt piemaksas par nokaušanu izslēgšanu, ja informācija datu bāzē, kā tas ir šajā gadījumā saistībā ar informācijas iesniegšanas datumu, ir faktiski pilnībā pareiza?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV L 160, 21. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2001. gada 11. decembra Regula (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (OV L 327, 11. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, kas izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 1992. gada 23. decembra Regula (EEK) Nr. 3887/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai attiecībā uz konkrētām Kopienas palīdzības shēmām (OV L 391, 36. lpp.).

Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienu Komisija cēla 2005. gada 7. februārī

(lieta C-46/05)

(2005/C 93/19)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 7. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Īriju, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Nicola Yerrell*, pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

a) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/79/EK par Eiropas Nolīgumu par civilās aviācijas mobilo darba ņēmēju darba laika organizēšanu, kas noslēgts starp Eiropas Aviokompāniju asociāciju (AEA), Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETF), Eiropas Lidotāju asociāciju (ECA), Eiropas Reģionālo aviokompāniju asociāciju (ERA) un Starptautisko aviosabiedrību asociāciju (IACA), (¹) prasības, vai nenodrošinot to, ka darba devēji un darba ņēmēji ar nolīgumu ir ieviesuši vajadzīgos pasākumus, un/vai nedarot Komisijai tos zināmus, Īrija nav izpildījusi savus pienākumus, ko tai uzliek EK līgums;

b) piespriet Īrijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai bija 2003. gada 1. decembris.

(¹) OV L 302, 01.12.2000., 57. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Korkeimman hallinto-oikeus 2005. gada 4. februāra rīkojumu lietā Maija Terttu Inkeri Nikulan

(lieta C-50/05)

(2005/C 93/20)

(tiesvedības valoda – somu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Korkeimman hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 4. februāra rīkojumu lietā Maija Terttu Inkeri Nikulan un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 8. februārī.

Korkeimman hallinto-oikeus lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (¹) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, 33. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo noteikumu nav saderīgs veselības apdrošināšanas iemaksu noteikšanas veids gadījumos, kad pensionāram saskaņā ar minētās Regulas 27. pantu ir tiesības saņemt slimības un maternitātes pabalstus no dzīvesvietas institūcijas un uz šīs institūcijas rēķina, pensionāra dzīvesvietas dalībvalstī par pamatu iemaksu noteikšanai papildus pensijai, ko tas saņem dzīvesvietas dalībvalstī, ņem vērā arī pensiju no citas dalībvalsts, ar nosacījumu, ka veselības apdrošināšanas iemaksas nepārsniedz dzīvesvietas dalībvalstī saņemto pensijas apjomu?

(¹) OV L 149, 05.07.1971., 2. lpp.

Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 9. februārī

(lieta C-54/05)

(2005/C 93/21)

(tiesvedības valoda – somu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv M. van Beek un M. Huttunen, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, pieprasot tranzīta atļauju citā dalībvalstī likumīgi izmantotiem un reģistrētiem transporta līdzekļiem, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. un 30. pants;

2) piespriet Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Somijā spēkā esošajiem Noteikumiem 1598/1995 par transporta līdzekļu reģistrāciju personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, jāpieprasa pagaidu tranzīta atļauja transporta līdzeklim, kas jau likumīgi reģistrēts un apdrošināts citā dalībvalstī, lai šādu transporta līdzekli ievestu Somijā vai arī ar to šķērsotu Somiju tranzītā uz citu dalībvalsti vai trešo valsti. Persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, bez šādas atļaujas nevar Somijā izmantot transporta līdzekli, kas iepriekš reģistrēts un apdrošināts citā dalībvalstī. Lai saņemtu šādu atļauju, personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā un kas Somijā ievēd citā dalībvalstī reģistrētu transporta līdzekli, jāapstājas robežkontroles punktā, kur tā var pieprasīt atļauju un samaksāt attiecīgās nodevas. Transporta līdzekli nevar izmantot pirms atļaujas saņemšanas. Šāda atļauja parasti ir derīga septiņas dienas, kuru laikā transporta līdzekļa ievēdjam tas jāreģistrē Somijas transporta līdzekļu reģistrā, ja vien viņš nevēlas to izmantot tikai pagaidu tranzīta atļaujas ietvaros.

EKL 28. pants paredz, ka dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību.

Tā kā personai, kas ir Somijas rezidents, ievēdot citā dalībvalstī reģistrētu transporta līdzekli vai arī šķērsojot Somiju tranzītā uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, jāapstājas uz Somijas robežas, lai pieprasītu tranzīta atļauju, šādam transporta līdzeklim tiek sistemātiski piemērota robežkontrole, kam viennozīmīgi ir importa kvantitatīvo ierobežojumu vai citu pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību pazīmes EKL 28. panta nozīmē.

Somijas Republika nav norādījusi nevienu argumentu par to, ka šāda tranzīta atļauju sistēma ir vienīgais līdzeklis, kā nodrošināt efektīvu nodokļu kontroli, kas, savukārt, praktiski nozīmē to, ka personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, ir pienākums sistemātiski veikt īpašas robežkontroles formalitātes, t.i., apstāties nākamajā robežkontroles punktā un pieprasīt tranzīta atļauju, turklāt bez jebkādas tiesiskas drošības, ka tā var izmantot citā dalībvalstī likumīgi reģistrētu, apdrošinātu un tehniski pārbaudītu transporta līdzekli. Šādas sistemātiskas formalitātes ir būtisks ierobežojums preču brīvai aprītei.

Ja Eiropas Kopienu Tiesa uzskata, ka šāda tranzīta sistēma ir attaisnojama Kopienas līmenī saskaņā ar EKL 30. pantu, Komisija norāda, ka atļaujas derīguma termiņš, kas atbilstoši noteikumiem parasti ir septiņas dienas, jebkurā gadījumā ir nesamērīgi

Pamatojoties uz šādiem apsvērumiem, Komisija uzskata, ka tranzīta atļauju sistēma, kas noteikta ar Somijā spēkā esošajiem Noteikumiem 1598/1999, nav saderīga ar EKL 28. un 30. pantu. Ja Tiesa uzskata, ka šādu sistēmu var attaisnot Kopienas līmenī saskaņā ar EKL 30. pantu, Komisija norāda, ka atļaujas derīguma termiņš, kas atbilstoši noteikumiem parasti ir septiņas dienas, jebkurā gadījumā neatbilst EKL 28. un 30. pantam.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienas Komisija iesniedza 2005. gada 9. februārī

(lieta C-56/05)

(2005/C 93/22)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Dimitris Triantafyllou*, tās Juridiskā dienesta darbinieks, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 3. jūlija Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (OV L 157, 26.06.2003, 38. lpp.), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs Direktīvas 17. pants;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās bija 2004. gada 1. janvāris.

Prasība pret Zviedrijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 10. februārī

(lieta C-58/05)

(2005/C 93/23)

(tiesvedības valoda – zviedru)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 10. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Zviedrijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv L. Ström van Lier un N. Yerell, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/79/EK⁽¹⁾ par Eiropas Nolīgumu par civilās aviācijas mobilo darba ņēmēju darba laika organizēšanu, kas noslēgts starp Eiropas Aviokompāniju asociāciju (AEA), Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETF), Eiropas Lidotāju asociāciju (ECA), Eiropas Reģionālo avio-kompāniju asociāciju (ERA) un Starptautisko aviosabiedrību asociāciju (IACA), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs Direktīvas 3. pants, un
- 2) piespriest Zviedrijas Karalistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai bija 2003. gada 1. decembris.

⁽¹⁾ OV L 302, 01.12.2000., 57. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) 2004. gada 14. decembra rīkojumu lietā WWF Italia u.c. pret Regione Lombardia, piedaloties Associazione migratoristi italiani

(lieta C-60/05)

(2005/C 93/24)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia (Lombardijas reģiona administratīvā tiesa) (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 14. decembra rīkojumu lietā WWF Italia u.c. pret Regione Lombardia, piedaloties Associazione migratoristi italiani, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 10. februārī.

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia (Lombardijas reģiona administratīvā tiesa, Itālija) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Direktīvu 79/409/EK⁽¹⁾ ir jāinterpretē tā, ka, neatkarīgi no valsts tiesiskajā kārtībā noteiktās pilnvaru sadales starp valsti un reģioniem, dalībvalstij ir jāpieņem transponējošos tiesību aktus, kuri attiecas uz visām situācijām, kurās ir nepieciešama tiesiskā aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz nodrošinājumu, ka atkāpes no medību noteikumiem nepārsniedz nelielo skaitu, kas noteikts 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā?
2. Attiecībā jo īpaši uz atkāpju no medību noteikumiem skaitu, vai Direktīvu 70/409/EK ir jāinterpretē tā, ka valsts transponējošiem tiesību aktiem ir jāatsaucas uz jau noteiktu kritēriju, vai nākotnē nosakāmu kritēriju, kura noteikšana tiks uzticēta tehniskajiem dienestiem tādā veidā, ka atkāpes no medību noteikumiem izmantošanu regulē tāds kritērijs, kurš, ņemot vērā atsevišķus vides nosacījumus, kuriem var būt priekšroka, objektīvi nosaka nepārsniedzamo atkāpju skaitu valsts vai reģiona līmenī?
3. Vai likuma Nr. 157/92 19. pantā noteiktā valsts tiesību norma, kura pieprasa obligāto, bet nesaistošo, INFS viedokli, nolūkā noteikt šo kritēriju, tomēr nenodrošinot procesu, kā starp reģioniem panāk vienošanos par to, kā tiek sadalīts valsts līmenī noteiktais nelielais skaits atkāpju no medību noteikumiem katrai sugai, ir pareiza Direktīvas 9. panta piemērošana?

4. Vai likuma Nr. 157/92 19a. pantā paredzētā kontroles procedūra Itālijas reģionu apstiprinātās atkāpju no medību noteikumiem sistēmas saderības novērtēšanai ar Kopienas tiesisko regulējumu tiktāl, ciktāl tā paredz iepriekšēju brīdinājumu un tādējādi pieprasa arī noteiktus tehniskus termiņus, kas arī ir vajadzīgi pasākuma pieņemšanai un publicēšanai, kuru laikā īsais atkāpes no medību noteikumiem termiņš var beigties, ir atbilstīga, lai nodrošinātu Direktīvas 79/409/EK efektīvu piemērošanu?

(¹) OV L 103, 25.04.1979., 1. lpp.

Prasība pret Nīderlandes Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 14. februārī

(lieta C-66/05)

(2005/C 93/25)

(tiesvedības valoda – holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 14. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Nīderlandes Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Denis Martin* un *Pieter van Nuffel*, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, ieskaitot slimības apdrošināšanas aprēķinos pensijas, kas tiek saņemtas, pamatojoties uz citas dalībvalsts tiesību aktiem, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (¹) 33. panta 1. punkts;
- 2) piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten ("AWBZ", Nīderlandes likums, kas regulē ārkārtas medicīniskos izdevumus) attiecas uz ārstēšanas, aprūpes un palīdzības izdevumiem slimības vai ilglaicīga nopietna [veselības] traucējuma gadījumā. Visi iedzī-

votāji, tas ir, tie, kas dzīvo Nīderlandē, ir apdrošināti. Tātad runa ir par "sociālo apdrošināšanu". Saskaņā ar *Wet Financiering Volksverzekering* (Nīderlandes likums par sociālās apdrošināšanas finansēšanu) visiem apdrošinātajiem ir jāveic iemaksas. Šo iemaksu aprēķina no visiem to ienākumiem.

Šī noteikuma sekas ir tādas, ka persona, kas dzīvo Nīderlandē un vienlaicīgi saņem gan Nīderlandes pensiju, gan pensiju, kas ir piešķirta saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, ir apdrošināta saskaņā ar AWBZ attiecībā uz ārkārtas medicīniskiem izdevumiem, bet tai ir arī jāveic iemaksas. Aprēķinot šo iemaksu, ņem vērā gan Nīderlandes, gan otru pensiju.

Kā uzskata Komisija, Regulas 33. panta 1. punkts šajā aprēķinā ļauj iekļaut tikai Nīderlandes pensiju; Nīderlande uzskata, ka kopējos ieņēmumos var tikt ņemti vērā visi ienākumi, ieskaitot pensiju, ko attiecīgā persona saņem saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

(¹) OV L 149, 05.07.1971, 2. lpp.. Regulu groza un atjaunina Regula (EK) Nr. 118/97 (OV L 28, 30.01.1997., 1. lpp.) un pēdējo reizi ir grozījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 631/2004 (OV L 100, 06.04.2004., 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2005. gada 1. februāra *Finanzgericht München* (Minhenes Finanšu tiesas) lēmumu lietā *Hausgemeinschaft Jörg un Stefanie Wollny* pret *Finanzamt Landshut*

(lieta C-72/05)

(2005/C 93/26)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 1. februāra *Finanzgericht München* lēmumu lietā *Hausgemeinschaft Jörg un Stefanie Wollny* pret *Finanzamt Landshut*, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 15. februārī.

Finanzgericht München lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

kā interpretēt Direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ 11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunktā norādīto "pilnu izmaksu" jēdzienu? Vai pilnas izmaksas privāta kārtā izmantojamam dzīvoklim, kas atrodas uzņēmuma rīcībā esošā ēkā, blakus tekošajiem izdevumiem ietver arī ikgadējo ēku nolietošanas norakstīšanu, kas tiek veikta atbilstoši attiecīgajam valsts regulējumam un/vai saistībā ar attiecīgo valsts priekšnodokļa aprēķināšanas periodu aprēķināto ikgadējo iegādes un ražošanas izdevumu daļu, kas dos tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitījumu?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar *Finanzgericht Köln* 2005. gada 27. janvāra lēmumu lietā *Herbert Schwarz un Marga Gootjes-Schwarz* pret *Finanzamt Bergisch Gladbach*

(lieta C-76/05)

(2005/C 93/27)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 27. janvāra *Finanzgericht Köln* [Ķelnes Finanšu tiesas] lēmumu lietā *Herbert Schwarz un Marga Gootjes-Schwarz* pret *Finanzamt Bergisch Gladbach*, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 16. februārī.

Ķelnes Finanšu tiesa lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

vai kārtība, saskaņā ar ko skolas naudas maksājumi, kas tiek veikti noteiktām vācu skolām, var tikt uzskatīti par īpašiem izdevumiem, par ko ienākuma nodokli samazina atbilstoši Ienākumu nodokļa likuma 1998. un 1999. gada redakcijā 10. panta 1. daļas 9. punktam, un kas netiek piemērota skolas naudas maksājumiem pārējā Kopienas teritorijā, ir pretrunā ar EK līguma 8.a (jaunajā redakcijā – EKL 18. pants; vispārīgā brīva pārvietošanās), 48. (jaunajā redakcijā – EKL 39. pants; darba ņēmēju brīva pārvietošanās), 52. (jaunajā redakcijā – EKL 43. pants; uzņēmējdarbības brīvība) vai 59. pantu (jaunajā redakcijā – EKL 49. pants; pakalpojumu sniegšanas brīvība)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar *Tribunale di Livorno* 2005. gada 19. janvāra rīkojumu lietā *Gentilini Umberto* pret *Dal Colle Industria Dolciaria S.p.A.*

(lieta C-78/05)

(2005/C 93/28)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Tribunale di Livorno* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 19. janvāra rīkojumu lietā *Gentilini Umberto* pret *Dal Colle Industria Dolciaria S.p.A.* un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 17. februārī.

Tribunale di Livorno lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- a) Vai, ņemot vērā 17. panta saturu Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvā 86/653 par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem⁽¹⁾, 19. pantu var interpretēt tādējādi, ka valsts transponējošos tiesību aktos ir atļauts paredzēt, ka tirdzniecības pārstāvja atlīdzība ir maksājama saskaņā ar koplīgumu, kas ir saistošs tā parakstītājiem, neņemot vērā nosacījumus, kas ir noteikti 17. panta 2. punkta divos ievilkumos, un tā ir aprēķināma nevis saskaņā ar Direktīvā noteiktajiem kritērijiem, bet saskaņā ar koplīgumā noteiktajiem kritērijiem, kā rezultātā daudzos gadījumos maksājamās atlīdzības lielums būtu ievērojami zemāks par Direktīvas nodrošinātajiem atlīdzības griestiem?
- b) Vai atlīdzību būtu jāaprēķina katrā atsevišķā gadījumā individuāli, ņemot vērā komisijas naudu, ko tirdzniecības pārstāvis varētu nopelnīt turpmākos gados pēc līguma izbeigšanas, ņemot vērā jaunus atrastos klientus vai būtiski palielinoties viņa darījumu apjomam, piemērojot taisnīguma kritēriju tikai, lai koriģētu atlīdzības lielumu, vai ir pieļaujamas citas, jaukta veida, aprēķināšanas metodes, kuras būtiski izmanto taisnīguma kritēriju?

⁽¹⁾ OV L 382, 31.12.1986., 17. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 17. februārī

(lieta C-79/05)

(2005/C 93/29)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 17. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv U. Wölker un A. Aresu, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot visus piesardzības pasākumus, lai novērstu un samazinātu ierobežojamo vielu noplūdes, jo īpaši, nepildot pienākumu ik gadu pret noplūdi pārbaudīt stacionārās iekārtas, kurās izmanto vairāk nekā 3 kg dzesēšanas šķidrums, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 17. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulā (EK) Nr. 2037/2000 ⁽¹⁾ par vielām, kas noārda ozona slāni;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar pieejamo informāciju, Itālijas Republika vēl nav pieņēmusi Regulas (EK) Nr. 2037/2000 17. panta 1. punktā paredzētos pasākumus.

⁽¹⁾ OV L 244, 29.09.2000., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social (Spānija) 2005. gada 28. janvāra rīkojumu lietā Anacleto Cordero Alonso pret Fondo de Garantía Salarial

(lieta C-81/05)

(2005/C 93/30)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 28. janvāra rīkojumu lietā Anacleto Cordero Alonso pret Fondo de Garantía Salarial un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 18. februārī.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai dalībvalstīm uzliktais pienākums veikt visus vispārējus un īpašus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Līguma vai ko rada Kopienas iestāžu darbība (EKL 10. pants), un Kopienas tiesību pārākuma princips pār valsts tiesībām, paši par sevi, bez nepieciešamības pēc iekšējiem tiesību aktiem, nozīmē to, ka valsts tiesām ir piešķirtas pilnvaras noraidīt jebkura veida valsts tiesību normas, kas ir pretrunā ar Kopienu tiesībām, neatkarīgi no šo normu ieņemamās vietas tiesību aktu hierarhijā (noteikumi, likumi, Konstitūcija)?
- 2) a) Vai, tiklīdz kā Spānijas administratīvām un tiesu iestādēm ir jālemj par darba ņēmēja tiesībām darba devēja maksātspējas gadījumā saņemt tam pienākošos kompensāciju darba līguma izbeigšanās gadījumā no Algu garantijas fonda, pamatojoties uz valsts tiesību aktos noteikto garantijas bāzi maksātspējas gadījumā, šīm iestādēm jāpiemēro Kopienu tiesības, pat ja Direktīva 80/987/EEK ⁽¹⁾, proti, tās 1. un 3. pants, neparedz tiešā veidā kompensāciju izmaksu līguma izbeigšanās gadījumā?
- b) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai Spānijas administratīvām un tiesu iestādēm, piemērojot Direktīvu 80/987 un minēto direktīvu transponējošos valsts tiesību aktus, ir jāievēro no Kopienu tiesībām izrietošo vienlīdzības likuma priekšā principu un visa veida diskriminācijas aizliegumu, ko Eiropas Kopienu Tiesa precizēja tās sniegtajā interpretācijā, pat ja šī interpretācija nesakrīt ar analogu pamattiesību, kas ir noteiktas Spānijas Konstitūcijā un ko interpretējusi Spānijas Konstitucionālā tiesa, interpretāciju?

c) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai pamattiesības uz vienlīdzību likuma priekšā, kas izriet no Kopienu tiesībām, uzliek pienākumu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi tajos gadījumos, kuros darba ņēmēja tiesības uz kompensāciju līguma izbeigšanās gadījumā ir noteiktas ar tiesas spriedumu, un gadījumos, kad šīs tiesības izriet no vienošanās starp darba ņēmēju un darba devēju, kas ir noslēgta tiesneša klātbūtnē un ko ir apstiprinājusi tiesību aizsardzības iestāde?

3) a) Tiklīdz kā dalībvalsts, pirms Direktīvas 2002/74/EK⁽²⁾ stāšanās spēkā, jau tās iekšējās tiesībās atzina darba ņēmēja tiesības uz garantijas iestādes aizsardzību, darba devēja maksātspējas gadījumā saņemot kompensācijas par līguma izbeigšanu, vai var uzskatīt, ka, sākot no šīs Direktīvas spēkā stāšanās dienas, 2002. gada 8. oktobra, dalībvalsts piemēro Kopienu tiesības, pat ja maksimālais termiņš šīs Direktīvas transponēšanai vēl nav beidzies, kad tā lemj par garantijas iestādes veikto kompensāciju pārskaitījumu sakarā ar līguma izbeigšanu gadījumos, kad darba devējs ir atzīts par maksātspējīgu pēc 2002. gada 8. oktobra?

b) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai Spānijas administratīvām un tiesu iestādēm, piemērojot Direktīvu 80/987 un minēto direktīvu transponējošos valsts tiesību aktus, ir jāievēro no Kopienu tiesībām izrietošo vienlīdzības likuma priekšā principu un visa veida diskriminācijas aizliegumu, ko Eiropas Kopienų Tiesa precizēja tās sniegtajā interpretācijā, pat ja šī interpretācija nesakrīt ar analoģu pamattiesību, kas ir noteiktas Spānijas Konstitūcijā un ko interpretējusi Spānijas Konstitucionālā tiesa, interpretāciju?

c) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai pamattiesības uz vienlīdzību likuma priekšā, kas izriet no Kopienu tiesībām, uzliek pienākumu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi tajos gadījumos, kuros darba ņēmēja tiesības uz kompensāciju līguma izbeigšanās gadījumā ir noteiktas ar tiesas spriedumu, un gadījumos, kad šīs tiesības izriet no vienošanās starp darba ņēmēju un darba devēju, kas ir noslēgta tiesneša klātbūtnē un ko ir apstiprinājusi tiesību aizsardzības iestāde?

(¹) Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīva par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā (OV L 283, 23. lpp.).

(²) Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva, ar ko groza Direktīvu 80/987/EEK (OV L 270, 10. lpp.).

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 17. februārī

(lieta C-82/05)

(2005/C 93/31)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 17. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Maria Patakia*, Komisijas Juridiskā dienesta darbiniece, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka, pielīdzinot "bake-off" produktu galīgo cepšanu vai uzsildīšanu pilnīgai maizes ražošanai un piemērojot tai tos pašus noteikumus, kas ietverti tiesību aktos par maizes cepšanu un tirdzniecību, Grieķijas Republika rada šķēršļus "bake-off" produktu importam no citām dalībvalstīm un tirdzniecībai Grieķijā un tādējādi nepilda pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants;
2. piespriet Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Komisija saņēma sūdzību par to, ka Grieķijas iestādes uzskata "bake-off" metodi par pilnīgu maizes ražošanu, jo nav īpašu tiesību aktu, kas attiektos uz pusgataviem vai gataviem saldētiem maizes izstrādājumiem. Tāpēc Grieķijas iestādes atļauj maizes izstrādājumus ātri sacept līdz galam vai uzsildīt tirdzniecības vietā tikai tad, ja minētās darbības atbilst visiem nosacījumiem, kas izvirzīti maizes cepšanai, neraugoties uz to, ka "bake-off" metode nozīmē tikai to, ka pusgatava maize tiek ātri sacepta līdz galam vai gatava saldēta maize tiek uzsildīta, izslēdzot visus iepriekšējos maizes ražošanas un cepšanas posmus. Tādējādi "bake-off" produktus var laist Grieķijas tirgū vai nu – pēc galīgās cepšanas vai uzsildīšanas – tirdzniecības vietās, kuras atbilst nosacījumiem, kas izvirzīti maizes ceptuvēm, vai arī lielveikalos – pusgatavu vai saldētu maizes izstrādājumu veidā, kurus patērētājs galīgi saņem vai uzsilda pats. Tāpēc, pēc Komisijas uzskatiem, abos gadījumos "bake-off" produkti patērētājam ir mazāk piesaistoši par citiem, pilnīgi gataviem maizes izstrādājumiem.

2. Komisija uzskata, ka veids, kādā Grieķijas iestādes interpretē un piemēro spēkā esošos tiesību aktus, pēc būtības atbilst aizliegumam pārdot galīgi saceptus vai uzsildītus "bake-off" produktus lielveikalos, jo Grieķijas iestādes kļūdaini uzskata, ka uz šiem produktiem ir jāattiecinā stingrās prasības, ko parasti izvirza pilnīgi gatavai maizei un maizes izstrādājumiem.
3. Pēc Komisijas viedokļa, tā kā ātra sacepšana līdz galam vai uzsildīšana ārpus maizes ceptuves ir īpaša pazīme, kas atšķir "bake-off" produktus no pārējiem maizes izstrādājumiem, tad Grieķijas tiesību aktu par maizes cepšanu un tirdzniecību piemērošanu "bake-off" produktiem nevar uzskatīt par tādu, uz ko attiecas tirdzniecības noteikumi Tiesas spriedumu lietās *Keck* un *Mithouard* nozīmē, un tādējādi tā ietilpst EKL 28. panta piemērošanas jomā.
4. Tāpat Komisija uzskata, ka lielākā daļa nosacījumu, kas izvirzīti "bake-off" metodei, ir acīmredzami nepamatoti un nesamērīgi, jo šī metode nozīmē vienīgi to, ka pusgatava vai gatava saldēta maize un maizes izstrādājumi tiek ātri sacepti līdz galam vai uzsildīti. Turklāt, pēc Komisijas viedokļa, nosacījumi ir ļoti apgrūtinājoši visiem lielveikaliem, jo tiem ir jāizpilda visas prasības, kas izvirzītas maizes ceptuvēm.
5. Tādējādi Komisija secina, ka Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta C-84/05)

(2005/C 93/32)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv tās Juridiskā dienesta darbinieki M. Konstantinidis un A. Aresu, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka, nepieņemot tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvu 96/61/EK⁽¹⁾ par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 21. panta 1. punkts;
2. piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai bija 1999. gada 30. oktobris.

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.96., 26. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta C-85/05)

(2005/C 93/33)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv S. Pardo Quintillán un D. Recchia, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos tiesību aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 24. panta 1. punkts;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās bija 2003. gada 22. decembris.

(¹) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta C-86/05)

(2005/C 93/34)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *B. Schima* un *D. Recchia*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 23. aprīļa Direktīvu 2003/32/EK (¹), ar ko ievieš sīki izstrādātas specifikācijas saistībā ar Padomes Direktīvā 93/42/EEK paredzētajām prasībām attiecībā uz medicīnas ierīcēm, kas ražotas, izmantojot dzīvnieku izcelsmes audus, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 8. panta 1.punkts;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai bija 2004. gada 1. janvāris.

(¹) OV L 105, 26.04.2003., 18. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta C-87/05)

(2005/C 93/35)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *B. Schima* un *D. Recchia*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 3. februāra Direktīvu 2003/12/EK (¹) par krūšu implantu pārklasificēšanu saistībā ar Direktīvu 93/42/EEK (²) par medicīnas ierīcēm, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 3. panta 1.punkts;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai bija 2003. gada 1. augusts.

(¹) OV L 28, 04.02.2003., 43. lpp.

(²) OV L 169, 12.07.1993., 1.lpp.

Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta C-88/05)

(2005/C 93/36)

(tiesvedības valoda – somu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *M. Huttunen* un *K. Simonsson*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Direktīvu 2002/59/EK⁽¹⁾, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai bija 2004. gada 5. februāris.

⁽¹⁾ OV L 208, 05.08.2002., 10. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Bundesverwaltungsgericht 2004. gada 9. decembra lēmumu lietā Emsland-Stärke GmbH pret Bezirksregierung Weser-Ems

(lieta C-94/05)

(2005/C 93/37)

(Tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Bundesverwaltungsgericht lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 9. decembra rīkojumu lietā Emsland-Stärke GmbH pret Bezirksregierung Weser-Ems un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 22. februārī.

Bundesverwaltungsgericht lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) a) Vai Regulas (EK) Nr. 97/95, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1125/96, 13. panta 4. punkts saistībā ar 4. panta 5. punktu, ir piemērojams tādā gadījumā, kad par audzēšanas līgumu uzskatīts līgums ir noslēgts un kompetentā iestāde ir to atzinusi atbilstoši Regulas 4. panta 2. un 3. punktam, bet līgums ir noslēgts nevis ar kartupeļu audzētāju, bet gan ar tirgotāju, kurš tieši vai netieši iepērk kartupeļus no to audzētājiem?

- b) Vai Regulas (EK) Nr. 97/95, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1125/96, 13. panta 4. punktā, paredzēts, ka pieņemot kartupeļu piegādi, cietes ražotājs ir pārsniedzis tam noteikto apakškvotu?

- 2) a) Vai Regulas (EK) Nr. 97/95, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1125/96, 13. panta 4. punktā paredzētā sodu sistēma, ņemot vērā minētās regulas 13. panta 3. punktu, atbilst Kopienas tiesībās paredzētajiem tiesiskās drošības standartiem?

- b) Vai Regulas (EK) Nr. 97/95, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1125/96, 13. panta 4. punktā paredzētais sods, ņemot vērā tā apmēru, ir nepieciešams Kopienas finansiālo interešu aizsardzībai Regulas (EK, EURATOM) Nr. 2988/95 2. panta 1. punkta izpratnē, pat tādās lietās kā šī? Vai tādās lietās kā šī ar to adekvāti tiek nodrošināta Kopienas finansiālo interešu aizsardzība?

- 3) Vai pārkāpums, par kuru Regulas (EK) Nr. 97/95, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1125/96, 13. panta 4. punktā paredzēts sods, ir uzskatāms par tādu, kas radies nolaidības rezultātā Regulas (EK, EURATOM) Nr. 2988/95 5. panta 1. punkta izpratnē, pat tādā gadījumā, kad iestāde ir piešķirusi piemaksu, būdama pilnībā informēta par lietas apstākļiem?

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. februārī

(lieta C-95/05)

(2005/C 93/38)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 21. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Knut Simonsson* un *Georgios Zabbos*, Juridiskā dienesta darbinieki, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Direktīvu 2002/59/EK⁽¹⁾, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās bija 2004. gada 5. februāris.

⁽¹⁾ OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. februārī

(lieta C-96/05)

(2005/C 93/39)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 21. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas

Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Gerald Braun* un *Georgios Sabbos*, Komisijas Juridiskā dienesta pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvu 2001/65/EK, ar ko Direktīvas 78/660/EEK, 83/349/EEK un 86/635/EEK groza attiecībā uz novērtēšanas noteikumiem, ko piemēro noteiktu veidu sabiedrību, kā arī banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai bija 2004. gada 1. janvāris.

⁽¹⁾ OV L 283, 27.10.2001., 28. lpp.

Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 24. februārī

(lieta C-99/05)

(2005/C 93/40)

(tiesvedības valoda – somu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 24. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *D. Martin* un *I. Koskinen*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ⁽¹⁾ ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Somijas Republika attiecībā uz Ālandu salu autonomo reģionu nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī Direktīva;
- 2) piespriet Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai bija 2003. gada 2. decembris.

⁽¹⁾ OV L 303, 02.12.2000., 16. lpp.

aprēķinot tās teritorijā reģistrēto pensionāru sociālās iemaksas ņem vērā ne tikai tās, bet arī citu dalībvalstu izmaksātās pensijas. Komisija uzskata, ka citas dalībvalsts izmaksāto pensiju iekļaušana sociālo iemaksu kopumā ir pretrunā Regulas (EEK) Nr. 1408/71 33. panta 1. punktam un Tiesas judikatūrai (lieta C-389/99 *Rundgren*).

⁽¹⁾ OV L 149, 05.07.1971., 2. lpp.

Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 3. martā

(lieta C-107/05)

(2005/C 93/42)

(tiesvedības valoda - somu)

Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 3. martā

(lieta C-105/05)

(2005/C 93/41)

(tiesvedības valoda – somu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 3. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *D. Martin* un *I. Koskinen*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka piemērojot noteiktu sociālo iemaksu aprēķināšanas metodi, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā 33. panta 1. punkts;
- 2) piespriet Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu, proti, likumu par apdrošināšanas iemaksām slimības gadījumam (364/1963), Somija

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 3. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *U. Wölker* un *P. Aalto*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka netransponējot valsts tiesībās attiecībā uz Ālandu reģionu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK ⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot to zināmu Komisijai, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.
- 2) piespriet Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai bija 2003. gada 31. decembris.

⁽¹⁾ 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, OV L 257, 25.10.2003., 32. lpp.

lietas C-165/02 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 93/43)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 7. decembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-165/02 Spānijas Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija.

⁽¹⁾ OV C 144, 15.06.2002

lietas C-501/03 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 93/45)

(tiesvedības valoda - zviedru)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2005. gada 10. janvārī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-501/03 Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste.

⁽¹⁾ OV C 21, 24.01.2004.

lietas C-272/02 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 93/44)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 2. decembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-272/02 Eiropas Kopienu Komisija/Eiropas Savienības Padome.

⁽¹⁾ OV C 219, 14.09.2002

lietas C-100/04 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 93/46)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2005. gada 13. janvārī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-100/04 Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika.

⁽¹⁾ OV C 94, 17.04.2004

PIRMĀS INSTANCES TIESA

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 3. februārī

lietā T-19/01 *Chiquita Brands International, Inc. u.c. pret Eiropas Kopienų Komisiju* ⁽¹⁾

(Tirgu kopīgā organizācija — Banāni — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Regula Nr. 2362/98 — Līgums par PTO izveidošanu un tam pievienotie līgumi — PTO Strīdu izšķiršanas organizācijas ieteikumi un lēmumi)

(2005/C 93/47)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā T-19/01 *Chiquita Brands International, Inc.*, Trentona, Ņūdžersija (Amerikas Savienotās Valstis), *Chiquita Banana co. BV*, Breda (Nīderlande), *Chiquita Italia, SpA*, Roma (Itālija), ko pārstāv *C. Pouncey*, *solicitor*, un advokāts *L. Van Den Hendē*, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienų Komisiju (ko sākotnēji pārstāvēja *C. Van der Hauwaert*, *C. Brown*, pēc tam — *L. Visaggio*, *Brown*, *M. Niejahr* un visbeidzot *Visaggio* un *Brown*, pārstāvji, kam palīdz *N. Khan*, *barrister*, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atlīdzināt zaudējumus, kas iespējams radušies sakarā ar Komisijas 1998. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2362/98, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 404/93 par banānu importu Kopienā (OV L 293, 32. lpp.), pieņemšanu un spēkā esamību, Pirmās instances tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: priekšsēdētāja *P. Lindh*, tiesneši *R. García-Valdecasas*, *J. D. Cooke*, *P. Mengozzi* un tiesneses *M. E. Martins Ribeiro*, sekretārs *J. Plingers*, administrators, 2005. gada 3. februārī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) piespriest prasītājai atlīdzināt savus, kā arī Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 07.04.2001.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 3. februārī

lietā T-139/01 *Comafrika SpA un Dole Fresh Fruit Europe Ltd Co. pret Eiropas Kopienų Komisiju* ⁽¹⁾

(Tirgu kopīgā organizācija — Banāni — Imports no ĀKK valstīm un trešajām valstīm — Regula (EK) Nr. 896/2001 — Regula (EK) Nr. 1121/2001 — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Individuāli skārta persona — Prasība par zaudējumu atlīdzināšanu)

(2005/C 93/48)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā T-139/01 *Comafrika SpA*, Dženova (Itālija), un *Dole Fresh Fruit Europe Ltd Co.*, Hamburga (Vācija), ko pārstāv *B. O'Connor*, *solicitor*, un *P. Bastos-Martin*, *barrister*, ko atbalsta *Simba SpA*, Milāna (Itālija), ko pārstāv advokāti *S. Carbone* un *F. Munari*, pret Eiropas Kopienų Komisiju (ko sākotnēji pārstāvēja *L. Visaggio*, *M. Niejahr* un *K. Fitch*, pēc tam *L. Visaggio* un *K. Fitch*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā), ko atbalsta Spānijas Karaliste (ko sākotnēji pārstāvēja *R. Silva de Lapuerta*, pēc tam *L. Fraguas Gadea*, pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā), par prasību, no vienas puses, atcelt Komisijas 2001. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 896/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 404/93 piemērošanai attiecībā uz banānu importēšanas kārtību Kopienā (OV L 126, 6. lpp.), un Komisijas 2001. gada 7. jūnija Regulu (EK) Nr. 1121/2001, ar ko nosaka piemērošanas koeficientus, kas jāattiecinā uz katru tradicionālā uzņēmēja references daudzumu saskaņā ar banānu importa tarifu kvotām (OV L 153, 12. lpp.), un, no otras puses, par prasību atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājām radušies sakarā ar Regulas Nr. 896/2001 un Regulas Nr. 1121/2001 pieņemšanu, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja *P. Lindh*, tiesneši *R. García-Valdecasas* un *J. D. Cooke*, sekretārs *J. Plingers*, administrators, 2005. gada 3. februārī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasījumus atcelt tiesību aktu noraidīt kā nepieņemamus;
- 2) prasījumus par zaudējumu atlīdzināšanu noraidīt kā nepamatotus;

3) prasītājas sedz savus izdevumus, ka arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus pamatprāvā un saistībā ar pieteikumu pagaidu noregulējuma pasākumiem;

4) personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 245, 01.09.2001.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 15. februārī

lietā T-256/01 *Norman Pyres pret Eiropas Kopienų Komisiju* (¹)

(Ierēdņi — Atlases procedūra pagaidu darbinieku pieņemšanai darbā — Nepielaišana pie pārbaudījumiem — Vecuma ierobežojums — Nediskriminācijas princips)

(2005/C 93/49)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-256/01 *Norman Pyres*, bijušais Eiropas Kopienų Komisijas pagaidu darbinieks, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv advokāti *G. Vandersanden* un *L. Levi*, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji - *J. Curren* un *F. Clotuche-Duvieusart*, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt "Pētniecības" atlases komitejas 2000. gada 1. decembra Lēmumu COM/R/A/14/2000, 2000. gada 4. decembra Lēmumu COM/R/A/07/2000 un 2000. gada 7. decembra Lēmumu COM/R/A/10/2000 par prasītāja nepielaišanu pie ģenerāldirektorāta "Pētniecība" rīkotajām atlases procedūrām, pamatojoties uz to, ka viņš neatbilda vecuma ierobežojuma nosacījumam, Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs *B. Vesterdorf*, tiesneši *P. Mengozzi* un *I. Labucka*, sekretārs *H. Jung*, 2005. gada 15. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) katra puse sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 17, 19.01.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 15. februārī

lietā T-169/02 *Cervecería Modelo, SA de CV pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi)* (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas atspoguļo alus pudeli ar vārdiem "negra modelo", reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts preču zīme "Modelo" — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2005/C 93/50)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Lietā T-169/02 *Cervecería Modelo, SA de CV*, Mehiko (Meksika), ko pārstāv advokāti *C. Lema Devesa* un *A. Velázquez Ibáñez*, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji - *J. Crespo Carrillo* un *I. de Medrano Caballero*), otrai pusei procesā ITSB Apelāciju padomē un personai, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, esot *Modelo Continente Hipermercados, SA, Senhora da Hora* (Portugāle), ko pārstāv advokāti *N. Cruz*, *J. Pimenta* un *T. Colaço Dias*, par prasību atcelt ITSB Apelāciju trešās padomes 2002. gada 6. marta lēmumu (lieta R 536/2001-3 un R 674/2001-3) par iebildumu procesu starp *Cervecería Modelo, SA de CV* un *Modelo Continente Hipermercados, SA* Pirmās instances tiesā (pirmā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs *B. Vesterdorf*, tiesnesis *P. Mengozzi* un tiesnese *I. Labucka*, sekretārs *H. Jung*, 2005. gada 15. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 180, 27.07.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 15. februārī

2005. gada 1. februārī

lietā T-296/02 *Lidl Stiftung & Co. KG* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

lietā T-57/03 *Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SAS* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildums — Sajaukšanas iespēja — Kopienas vārdiskas preču zīmes “LINDENHOF” reģistrācijas pieteikums — Agrāka vārdiska un grafiska preču zīme “LINDERHOF” — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “HOOLIGAN” reģistrācijas pieteikums — Agrākas vārdiskas preču zīmes “OLLY GAN” — Faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nav iesniegti ITSB — Pieņemamība — Sajaukšanas iespēja)

(2005/C 93/51)

(2005/C 93/52)

(tiesvedības valoda - vācu)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-296/02 *Lidl Stiftung & Co. KG*, Nekarsulme (Neckarsulm, Vācija), ko pārstāv advokāts *P. Groß*, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji - *A. von Mühlendahl*, *B. Müller* un *G. Schneider*), otram lietas dalībniekam procesā ITSB Apelāciju padomē un personai, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, esot *REWE-Zentral AG*, Ķelne (Vācija), ko pārstāv advokāts *M. Kinkeldey*, par apelāciju sakarā ar ITSB Apelāciju trešās padomes 2002. gada 17. jūlija lēmumu (lieta R 0036/2002-3) par iebildumu procesu starp *Lidl Stiftung & Co. KG* un *REWE-Zentral AG* Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs *J. Pirrung*, tiesneši *A. W. H. Meij* un *N. J. Forwood*, sekretārs *I. Natsinas*, administrators, 2005. gada 15. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Lietā T-57/03 *Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SAS*, Marseļa (Francija), ko pārstāv *K. Manhaeve*, *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji - *U. Pfléghar* un *G. Schneider*), citiem dalībniekiem procesā ITSB Apelāciju padomē un personām, kas iestājušās lietā, esot *Frank Dann* un *Andreas Backer*, ar dzīvesvietu Frankfurtē pie Mainas (Vācija), ko pārstāv *P. Baronikians*, *avocat*, par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2002. gada 5. decembra lēmumu lietā R 1072/2000-2 attiecībā uz iebildumu procesu par preču zīmēm “HOOLIGAN” un “OLLY GAN” Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs *J. Pirrung*, tiesneši *N. J. Forwood* un *S. Papasavvas*, sekretārs *J. Palacio González*, galvenais administrators, 2005. gada 1. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

1) prasību noraidīt;

2) piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

2) piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 289, 23.11.2002.⁽¹⁾ OV C 112, 10.05.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 3. februārī

lietā T-137/03 **Ornella Mancini** pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Medicīnas konsultanta amats — Grozījumi darba sludinājumā — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Atlases komisijas sastāvs — Salīdzinošā sasniegumu pārbaude — Acīmredzama kļūda novērtējumā — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Prasība par zaudējumu atlīdzību)

(2005/C 93/53)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-137/03 **Ornella Mancini**, Eiropas Kopienu Komisijas ierēdne, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv *É. Boigelot, avocat*, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji - *C. Berardis-Kayser* un *G. Berscheid*, kam palīdz *B. Wägenbaur, avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību, pirmkārt, atcelt Komisijas lēmumu neapstiprināt prasītājas kandidatūru "Medicīnas dienesta - Brisele" vienības medicīnas konsultanta amatā un lēmumu iecelt citu kandidātu minētajā amatā un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus, Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs *H. Legal*, tiesnese *V. Tiili* un tiesnesis *V. Vadapalas*, sekretārs *I. Natsinas*, administrators, 2005. gada 3. februārī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katra puse sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 158, 05.07.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 3. februārī

lietā T-172/03 **Nicole Heurtaux** pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Atteikums paaugstināt amatā — Pamatojuma nesniegšana — Sasniegumu salīdzinošā pārbaude — Prasība atcelt tiesību aktu)

(2005/C 93/54)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-172/03 **Nicole Heurtaux**, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv advokāti *J.-N. Louis*, *É. Marchal*, *A. Coolen* un

S. Orlandi, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji - *J. Curall* un *V. Joris*, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 14. augusta lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā B2 pakāpē 2002. gada paaugstināšanas ietvaros Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja *P. Lindh*, tiesneši *J. D. Cooke* un *D. Šváby*, sekretārs *I. Natsinas*, 2005. gada 3. februārī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) atcelt Komisijas 2002. gada 14. augusta lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā B2 pakāpē 2002. gada paaugstināšanas ietvaros;
- 2) piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 184, 02.08.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 16. februārī

lietā T-284/03 **Rosalinda Aycinena** pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Norīkošana augstākā pakāpē — Klasifikācija līmeņos)

(2005/C 93/55)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-284/03 **Rosalinda Aycinena**, ar dzīvesvietu Brisele (Beļģija), ko pārstāv advokāti *J.-N. Louis*, *E. Marchal*, *A. Coolen* un *S. Orlandi*, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāve *C. Berardis-Kayser*) par lūgumu atcelt Komisijas lēmumu par prasītājas galīgo klasifikāciju norīkošanas laikā noteikt LA 6 pakāpes 1. līmeni Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs *M. Jaeger*, tiesnese *V. Tiili* un tiesnesis *O. Czúcz*, sekretārs *H. Jung*, 2005. gada 16. februārī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) piespriet atbildētājai segt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 251, 18.10.2003.

4) katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

(¹) OV C 7, 10.01.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 16. februārī

lietā T-354/03 *Gemma Reggimentipret Eiropas Parlamentu* (¹)

(Ierēdņi — Apgādājama bērna ceļa izdevumu atlīdzinājums — Atlīdzinājuma sadale divu ierēdņu, kas ir vīrs un sieva, šķiršanās gadījumā)

(2005/C 93/56)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-354/03 *Gemma Reggimenti*, Eiropas Parlamenta ierēdne, ar dzīvesvietu *Woluwé-Saint-Lambert* (Beļģija), ko pārstāv advokāts *C. Junion*, kurš norādījis dzīvesvietu Luksemburgā, pret Eiropas Parlamentu (pārstāvji – *L. G. Knudsen* un *A. Bencomo Weber*, kas norādīja dzīvesvietu Luksemburgā) par lūgumu atcelt Parlamenta 2003. gada 27. maija lēmumu, kas apstiprināts ar 2003. gada 17. jūlija vēstuli, ar kuru tas nolēmis atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantam, sākot no 2002. gada, prasītājas meitas ceļa izdevumu atlīdzību sadalīt un izmaksāt abiem šķirtajiem ierēdņiem, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs *J. Azizi*, tiesneši *M. Jaeger* un *O. Czúcz*, sekretārs *I. Natsinas*, administrators, 2005. gada 16. februārī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību atzīt par nepieņemamu attiecībā uz iepriekš noteiktu atlīdzību par ceļa izdevumiem, kas radušies pirms 2002. gada;

2) prasību atzīt par nepieņemamu, jo tajā iekļauts lūgums dot rīkojumu;

3) pārējos prasījumus noraidīt kā nepamatotus;

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2005. gada 31. janvārī

lietā T-447/04 R *Capgemini Nederland BV pret Eiropas Kopienu Komisiju*

(Pakalpojumu valsts līgumi — Kopienas uzaicinājuma uz konkursu procedūra — Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Fumus boni juris — Steidzamība)

(2005/C 93/57)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā T-447/04 R *Capgemini Nederland BV*, Utrehta (Nīderlande), ko pārstāv advokāti *M. Meulenbelt* un *H. Speyart*, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvis *L. Parpala*, kas norādīja adresi Luksemburgā) par pieteikumu apturēt Komisijas lēmuma piemērošanu, ar kuru noraidīts prasītāja piedāvājums attiecībā uz konkursa paziņojuma procedūru JAI-C3-2003-01 par otrās paaudzes Šengenas informācijas sistēmas ("SIS II") izveidošanu un uzstādīšanu un iespējamo vīzu informācijas sistēmas ("VIS") izveidošanu un uzstādīšanu tieslietu un iekšlietu jomā, kā arī par līguma piešķiršanu citam pretendentam, no vienas puses, un Komisijas lēmuma izpildi par līguma noslēgšanu attiecībā uz SIS II un VIS sistēmām ar citu pretendentu, no otras puses, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs 2005. gada 31. janvārī ir izdevis rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) lēmums par izdevumiem tiek atlikts.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko NORTRAIL Transport GmbH iesniedza 2004. gada 23. decembrī

(lieta T-496/04)

(2005/C 93/58)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 23. decembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla NORTRAIL Transport GmbH, Ķīle (Vācija), kuru pārstāv advokāte J. Krause.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2004. gada 1. oktobra lēmumu Nr. REM 15/02 par sabiedrības NORTRAIL Transport GmbH pieteikumu par ievedmuitas nodokļu atmaksu saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa (Padomes Regula (EEK) Nr 2913/92) 239. pantu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Sākot ar 1995. gada jūliju prasītāja pastāvīgi ievada dažādus zvejniecības izstrādājumus no Norvēģijas. Sākot ar 1995. gada 1. septembri prasītāja pieteica preču laišanu brīvā apgrozībā, atbilstoši ar Regulu (EK) Nr. 3061/95⁽¹⁾ atvērtajam tarifū kvotām. Atbildīgā muitas iestāde konstatēja, ka prasītājas pieteiktā “nulles likmes” piemērošana noteiktam ievadamo kravu skaitam nevar tikt piemērota un ir jāizmanto parasti piemērojamā muitas nodokļu likme. Uz šī pamata atbildīgā muitas iestāde pieprasīja prasītājai veikt ievedmuitas nodokļu maksājumus par attiecīgo laišanu brīvā muitas apgrozībā. Prasītāja ievedmuitas nodokļu daļu samaksāja.

Prasītāja apgalvo, ka pastāv īpašie apstākļi Regulas (EEK) Nr 2913/92⁽²⁾ 239. panta izpratnē, uz kā pamata prasītājai ir tiesības uz ievedmuitas nodokļu atlaišanu vai to atmaksāšanu.

Cita starpā prasītāja šo apgalvojumu pamato ar to, ka Kopienas tiesību akts tika izdots ar atpakaļejošo spēku. Vācijas muitas iestādēm par tarifū kvotu atvēršanu sākot ar 1995. gada 1. septembri tika paziņots ar Vācijas Federālās finanšu ministrijas 1995. gada 31. augusta paziņojumu. 1995. gada 4. oktobrī Vācijas muitas iestādēm tomēr tika paziņots, ka šis tarifū kvotas ir atvērtas ar atpakaļejošo spēku sākot ar 1995. gada 1. jūliju. Laikā no 1995. gada 1. septembra, kad prasītāja pieteica attiecīgo

cīgo preču laišanu brīvā apgrozībā, dažas no kvotām bija jau izsmeltas, un šī situācija daļēji pastāvēja jau pirms 1995. gada 1. septembra atvēršanas ar atpakaļejošo spēku, sākot ar 1995. gada 1. jūliju, dēļ.

Turpmāk prasītāja norāda, ka tiesību akts tika pieņemts formā, kas nav pietiekama un var radīt pārpratumus, un ka pretruna starp Kopienas akta izsludināšanas brīdi un tajā noteikto vēlāko tarifū kvotu atvēršanas ar atpakaļejošo spēku brīdi rada pārpratumus. Tas var radīt dažādas valsts muitas iestāžu interpretācijas attiecībā uz atvēršanas brīdi, kas ir nediskriminācijas principa pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 2. decembra Regula (EK) Nr. 3061/95, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 992/95, ar kuru atver tarifū kvotas dažiem Norvēģijas izcelsmes lauksaimniecības un zvejniecības produktiem un paredz to pārvaldi (OV L 237, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. un Austria Buntmetall AG iesniedza 2005. gada 18. janvārī

(lieta T-11/05)

(2005/C 93/59)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 18. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Wieland Werke AG, Ulme (Vācija), Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H., Amstettena (Austrija) un Austria Buntmetall AG, Encefelde [Enzesfeld] (Austrija), ko pārstāv advokāti R. Bechtold un U. Soltész.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2004. gada 3. septembra Lēmumu (lieta COMP/E-1/38.069 – vara sanitārtehnikas caurules), kurā grozījumi izdarīti 2004. gada 20. oktobrī;

- pakārtoti, samazināt ar lēmumu uzliktās sodanaudas;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija ar apstrīdēto lēmumu uzlika prasītājiem sodanaudu par EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu saistībā ar virkni vienošanās noslēgšanu un saskaņotu darbību attiecībā uz cenu noteikšanu un tirgus sadali vara sanitārtehnikas cauruļu nozarē.

Prasītāji apstrīd lēmumu un apgalvo, ka atkārtota sodanaudas uzlikšana šajā lietā ir pretēja pamatprincipam *ne bis in idem*, jo Komisija rūpniecības cauruļu lietas ietvaros COMP/E-1/38.240 ir lielā mērā izvērtējusi tos pašus apstākļus un uzlikusi sodu. Prasītāji norāda, ka Komisijai, nosakot sodanaudu, vismaz vajadzēja ņemt vērā iepriekš uzlikto sodanaudu un ka nav pieļaujama vienota vara cauruļu lietas sadalīšana rūpniecības cauruļu lietā un sanitārtehnikas cauruļu lietā.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka sodanauda ir pārmērīga un ka tās noteikšanā nav ievēroti tādi obligāti procedūras pamatprincipi kā pienākums sniegt pamatojumu saskaņā ar EKL 253. pantu, samērīguma princips un vienlīdzīgas attieksmes princips. Prasītāji sniedz šādu pamatojumu:

- pārkāpuma smaguma noteikšana ir balstīta uz kļūdainu un nepietiekamu novērtējumu par pārkāpuma veidu, tā ietekmi uz tirgu un vienošanās ģeogrāfisko apjomu,
- iesaistīto uzņēmumu atšķirīgā novērtējuma ietvaros Komisijai vajadzēja ņemt vērā ne tikai to tirgus daļu, bet arī uzņēmumu kopējo lielumu,
- Komisija lēmumā nav norādījusi, pēc kādiem principiem tā ir noteikusi sodanaudas pamatsummu, un iebildumos nav viennozīmīgi norādījusi, ka tā vadās pēc īpaši smaga konkurences noteikumu pārkāpuma,
- palielinot sodanaudu uz vienošanās ilguma pamata, Komisija nepareizi piemērojusi pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai ⁽¹⁾ un turklāt nepareizi novērtēja, ka būtiskiem lietas apstākļiem jau bija iestājies noilgums,
- Komisija nav ņēmusi vērā būtiskus atbildību mīkstinošus apstākļus, kā, piemēram, sarežģīto tirgus stāvokli, zemo apgrozījuma ienesīgumu vara cauruļu nozarē un tūlītējo vienošanās izbeigšanu pēc izmeklēšanas veikšanas.

Turklāt Komisija cita starpā pārkāpa vienlīdzīgas attieksmes principu, samazinot citiem kartēļa dalībniekiem uzliktās soda-

naudas par sadarbību ārpus paziņojuma par sadarbību ietvariem.

Visbeidzot prasītāji apgalvo, ka Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽²⁾ 23. panta 2. punkts, proti, par sodanaudas pamatsummas noteikšanu, kas piešķir Komisijai praktiski neierobežotas pilnvaras, ir pretējs tiesiskās drošības principam un līdz ar to augstākstāvošam Kopienu tiesību normām.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai, piemērojot Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK Līguma 65. panta 5. punktu, OV C 9, 14.01.1998., 3. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, OV L 1, 04.01.2003., 1. lpp.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Sergio Rossi S.p.A. iesniedza 2005. gada 25. janvārī

(lieta T-31/05)

(2005/C 93/60)

(valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 25. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Sergio Rossi S. p. A., San Mauro Pascoli (Itālija), kuru pārstāv advokāts A. Ruo.

K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, Weilheim (Vācija) arī piedalījās procesā Apelāciju padomē.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

- piespriet Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: K&L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "ROSSI" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (virsdrebes un apakšveļa; cimdi, apkakles protektori, šalles, kaklasaites, galvassegas) – pieteikums Nr. 876 094

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Sergio Rossi

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Valsts un starptautiskas, vārdiskas un grafiskas preču zīmes "SERGIO ROSSI" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (apģērbi, tajā skaitā, apavi, kurpes un čības, šalles, kaklasaites, ..)

Iebildumu nodaļas lēmums: Apmierināt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: Atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta pārkāpums

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. un Aragonesas Agro S.A. iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta T-34/05)

(2005/C 93/61)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2005. gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju,

ko cēla Bayer CropScience AG, Monheima (Vācija), Makhteshim Agan Holding BV, Amsterdama (Nīderlande), Alfa Agricultural Supplies S.A., Atēnas (Grieķija), un Aragonesas Agro S.A., Madride (Spānija), kuru pārstāv advokāti C. Mereu un K. Van Maldegem.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt, ka atbildētāja nav izpildījusi tās pienākumu saskaņā ar Kopienų tiesībām izskatīt prasītāju endosulfāna pārbaudei iesniegtos zinātniskos datus atbilstoši Direktīvai Nr. 91/414/EEK un pārbaudes laikā nodrošināt tiem pienācīgu procesu.

— piespriest atbildētājam izpildīt tās pienākumus saskaņā ar Kopienų tiesībām un rīkoties atbilstoši tam, kā to prasa prasītāji, pārskatot un apsverot visus endosulfāna pārbaudei iesniegtos datus un pārbaudes laikā nodrošinot tiem pienācīgu procesu, ieskaitot tiesības aizstāvēties un tiesības uz taisnīgu tiesu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2004. gada 24. septembra vēstuli prasītāji lūdza Komisiju pārskatīt zinātniskos datus, ko tie iesniedza kompetentai iestādei tā pārbaudei un apstiprināšanai atbilstoši Direktīvai 91/414/EK⁽¹⁾ par endosulfānu, kas ir aktīvā viela to augu aizsardzības produktos. Tie arī lūdza atļauju uzdot jautājumus un sniegt atbildes uz vērtētāju uzdotajiem jautājumiem pārbaudes pēdējos posmos, bez jebkādas iepriekšējas apspriešanās ar prasītājiem. Ar 2004. gada 26. novembra vēstuli Komisija atbildēja, ka tās dienesti izstrādā tiesību akta projektu par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Tā rezultātā šīs vielas izmantošana būs aizliegta.

Savas prasības atbalstam, prasītāji apgalvo, ka, nepārskatot visus prasītāju iesniegtos atbilstošos un jaunākos zinātnisko pētījumu datus, Komisija pārkāpa EKL 95. panta 3. punktu un 152. panta 1. punktu. Turklāt tie apgalvo, ka Komisija, nerīkojoties pēc prasītāju pieprasījuma, ir pārkāpusi EKL 211. pantā paredzēto labas pārvaldības principu, kā arī to tiesības aizstāvēties, tiesības uz taisnīgu tiesu, pienākumu norādīt pamatojumu un vienlīdzīgas attieksmes principu.

Prasītāji apgalvo, ka visu iesniegto datu nepārskatīšana no Komisijas puses nesasniedz vēlamo mērķi par augu aizsardzības produktu drošības novērtēšanu un neietver vismazāk ierobežojošus veidus šādu mērķu sasniegšanā, jo attiecīgais lēmums par endosulfāna neiekļaušanu I pielikumā izraisīs tā izņemšanu no ES tirgus ar neatgriezeniskām komerciālām sekām prasītājiem. Pamatojoties uz iepriekš minēto prasītāji uzskata, ka Komisija pārkāpusi proporcionalitātes principu, tiesiskās palāvības un noteiktības principu. Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka Komisijas nerīkošanās aizskar to tiesības veikt uzņēmējdarbību un aizskar to īpašuma tiesības.

(¹) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.)

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko *Coats Holding Limited* un *J & P Coats Limited* iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta T-36/05)

(2005/C 93/62)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005.gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Coats Holding Limited, Uxbridge* (Apvienotā Karaliste), un *J & P Coats Limited, Uxbridge* (Apvienotā Karaliste), kurus pārstāv *W. Sibree* un *C. Jeffs, Solicitors*.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2004. gada 26. oktobra Lēmumu C(2004) 4221-final lietā COMP/F-1/38.338/PO – *Needles*;

— pakārtoti – atcelt tādas Lēmuma daļas, kurās, pēc Pirmās instances tiesa domām, Komisija nav sniegusi pierādījumus vai kas ir atceļami pieļauto acīmredzamo kļūdu vai sniegto neadekvāto pamatojumu dēļ;

— atcelt vai samazināt naudas sodu, kas uzlikts prasītājiem;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt savus un prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka laika posmā no 1994. gada 10. decembra līdz 1999. gada 31. decembrim prasītāji citu uzņēmumu starpā pārkāpa EKL 81. panta 1. punktu, veicot saskaņotās darbības un iesaistoties vairākos nolīgumos, kas ir uzskatāmi par trīspusējiem nolīgumiem, kuru rezultāts un priekšmets ir: a) Eiropas galantērijas preču tirgus dalīšana - fakts, kas ir uzskatāms par preču tirgus dalīšanu starp šūšanas ar rokām tirgu un īpašu adatu tirgu ar plašākiem adatu tirgiem un ar citiem galantērijas preču tirgiem; un b) Eiropas adatu tirgus sadalīšana - fakts, kas ir uzskatāms par ģeogrāfisku tirgus dalīšanu adatu tirgū.

Savas prasības pamatojumam prasītāji vispirms atsaucas uz vairākām acīmredzamām Komisijas kļūdām novērtējumā. Prasītāji neapstrīd Komisijas atzinumu attiecībā uz nolīguma pastāvēšanu starp citiem apstrīdētajā lēmumā minētajiem uzņēmumiem. Tomēr prasītāji apgalvo, ka Komisijas atzinums, ka prasītāji arī ir iesaistījušies tajā pašā nolīgumā, ir balstīts uz pieņēmumiem, neattaisnotu iejaukšanos, lielu skaitu vienkāršu kļūdu faktu novērtējumā un nepareizu notikumu interpretāciju virkni. Prasītāji uzskata, ka Komisijas kļūdas ir neapstrīdamas, jo tā veica nepietiekamu izmeklēšanu, kuras laikā tā nav uzdevusi prasītājiem atbilstošus jautājumus par attiecīgajām sanāksmēm un nolīgumiem un nav izvērtējusi komerciālo kontekstu, kādā prasītāji darbojās un kas tiem lika pievienoties pilnīgi likumīgiem nolīgumiem par uzņēmējdarbības pārdošanu un tai sekojošu adatu piegādi.

Turpmāk prasītāji apgalvo, ka, pat ja Pirmās instances tiesa apstiprinātu pilnībā vai daļēji apgalvoto pārkāpumu, naudas sods ir būtiski jāsamazina. Atbilstoši prasītāju teiktajam, Komisija uzlika prasītājiem tādu pašu naudas sodu, kādu tā uzlika citam dalībniekam, neskatoties uz to, ka, pat vadoties no Komisijas notikumu interpretācijas, prasītājiem bija ļoti maza loma, salīdzinot ar citiem uzņēmumiem. Prasītāji tāpat uzskata, ka naudas sods ir būtiski nesamērīgs ar prasītāju apgrozījumu adatu tirgū - vienīgajā tirgū, kur viņu līdzdalība varētu kaut ko ietekmēt, un šajā ziņā – būtiski nesamērīgs ar jebkādu savu potenciālu ekonomisko labumu vai potenciālu patērētājiem nodarīto kaitējumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Ritec International Limited iesniedza 2005. gada 28. janvārī

(lieta T-40/05)

(2005/C 93/63)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 28. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Ritec International Limited, Enfilda (Enfield), Apvienotā Karaliste, kuru pārstāv juriskonsulti P. H. L. M. Kuypers un M. J. Osse, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt, ka prasītājai nav jāsaņem atkāpe atbilstoši Regulas Nr. 2037/2000/EK 5. panta 7. punktam HCFC-141b īpašai izmantošanai izstrādājumā "ClearShield";
- alternatīvi, ja Pirmās instances tiesa atzītu, ka prasītājai ir saskaņā ar Regulas Nr. 2037/2000 5. panta 7. punktu jāsaņem atkāpe HCFC-141b īpašai izmantošanai izstrādājumā "ClearShield", likt Komisijai, cik drīz vien iespējams, pieņemt jaunu lēmumu atbilstoši Pirmās instances tiesas spriedumam;
- atzīt, ka prasītāja ir pierādījusi, ka HCFC-141b īpašai izmantošanai izstrādājumā "ClearShield" alternatīvas vielas vai tehnoloģijas nav tehniski un ekonomiski pieejamas un ka tās nevar izmantot Regulas Nr. 2037/2000 5. panta 7. punkta izpratnē;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar 5. panta 7. punktu Regulā Nr. 2037/2000/EK⁽¹⁾ Komisija, pēc dalībvalsts kompetentas iestādes lūguma var atļaut laikā ierobežotu atkāpi, kas ļauj daļēji halogenētu hlorafluorogļūdeņražu izmantošanu un laišanu apgrozībā gadījumā, ja tiek pierādīts, ka noteiktām vajadzībām alternatīvas vielas vai tehnoloģijas nav tehniski vai ekonomiski pieejamas, vai arī ka tās nevar izmantot. Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde iesniedza šādu lūgumu, lai prasītājai saņemtu atkāpi attiecībā uz tā HCFC-141b izmantošanu izstrādājumā "ClearShield", kas ir stikla aizsardzības izstrādājums. 2004. gada 23. novembrī Komisija šo pieteikumu noraidīja.

Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārpratusi veidu, kā prasītāja izmanto HCFC-141b un tāpat apstrīd Komisijas apgalvojumus, ka apgrozībā ir laisti izstrādājumi, kas ir līdzīgi neuzliesmo-

jošam "ClearShield", ka prasītāja bija plānojuši izlaist uzliesmojošu "ClearShield" vai izsmidzināšanas kabīni 2005. gadā, ka var uzskatīt, ka uzliesmojoši stikla aizsardzības izstrādājumi ir droši to izmantotājam, ja uzliesmojošais izstrādājums tiek izmantots izsmidzināšanas kabīnē, un ka tai ir bijis pietiekoši daudz laika, lai aizstātu HCFC-141b ar tā alternatīvām. Tā tāpat norāda, ka apstrīdētais lēmums neņem vērā, ka prasītāja ir atradusi alternatīvu HCFC-141b izmantošanai. Tajā pašā laikā prasītāja apstrīd Komisijas konstatējumu, ka vairākas ar HCFC nesaistītas alternatīvas ir pieejamas, bet vēl nav ieviestas tāpēc, ka pastāv raizes par ugunsdrošību, vai ka tās izmanto citas sabiedrības ES tirgū. Prasītāja norāda, ka tā ir atradusi tikai vienu alternatīvu, kas nav ekonomiski pieejama.

Prasītāja tālāk apstrīd Komisijas konstatējumus, ka HCFC-141b izmantošana jau ir bijusi aizliegta saskaņā ar Regulu Nr. 3093/1994⁽²⁾ un ka bija nepieciešama atkāpe saskaņā ar 5. panta 7. punktu Regulā Nr. 2037/2000, lai prasītāja varētu turpināt izmantot šo vielu. Kā norāda prasītāja, veidu, kā tā izmanto HCFC-141b, neaptver Regula Nr. 2037/2000 vai, mazākais, tas būs aizliegts tikai pēc 2015. gada.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisijas lēmums pārkāpj EKL 253. pantu, jo tajā nav izklāstīts lēmuma pamatojums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regula (EK) Nr. 2037/2000, par vielām, kas noārda ozona slāni, OV L 244, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1994. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 3039/94, par vielām, kas noārda ozona slāni, OV L333, 1. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Dimon Incorporated iesniedza 2005. gada 28. janvārī

(lieta T-41/05)

(2005/C 93/64)

(tiesvedības valoda – angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 28. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko cēla Dimon Incorporated, Danville, Virdžīnija (ASV), kuru pārstāv L. Bergkamp, H. Cogels un J. Dhont, juristi.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 5. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz *Dimon Inc.*;
- pakārtoti, samazināt *Agroexpansion S.A.* un *Dimon Inc.* solidāri un individuāli uzliktās soda naudas apmēru;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Komisijas 2004. gada 20. oktobra lēmumu attiecībā uz procedūru atbilstoši EKL 81. panta 1. punktam (lieta COMP/C.38.238/B.2 – Neapstrādāta tabaka - Spānija). Prasītājs apgalvo, ka lēmums tam ir adresēts kļūdaini.

Savas prasības atbalstam prasītājs norāda uz EKL 81. panta 1. punkta, Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta un samērīguma principa pārkāpumu. Prasītājs uzskata, ka Komisija pieļāva acimredzamu kļūdu, atzīstot, ka pārkāpuma periodā prasītājam bija izšķiroša ietekme *Agroexpansion*, un tādējādi kļūdaini adresēja lēmumu prasītājam; bez tam Komisija pārsniedza maksimālo soda naudas apmēru, ko var uzlikt *Agroexpansion*, jo maksimālās soda naudas aprēķināšanai Komisija ņēma vērā *Dimon* grupas apgrozījumu.

Tāpat prasītājs apgalvo, ka daļā, kur prasītājs atzīts par atbildīgu par *Agroexpansion* realizētu vienu, kompleksu ilgtermiņa kartēja vienošanos, par kuru prasītājs nebija informēts, ir pārkāpts samērīguma un atbildības princips.

Prasītājs apgalvo, ka ir pārkāpts samērīguma un atbildības princips, kā arī Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts. Prasītājs uzskata, ka to nevarēja atzīt par atbildīgu par pārkāpumiem, kas tika veikti pirms *Agroexpansion* kļuva par *Dimon* grupas sastāvdaļu.

Visbeidzot, prasītājs norāda uz tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu attiecībā uz mīkstinošo apstākļu piemērošanu

atbilstoši Komisijas 1998. gada Vadlīniju ⁽²⁾ 3. punktam, jo pārkāpums tika izbeigts tiklīdz Komisija uzsāka pārbaudi.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Vadlīnijas par to sodu uzlikšanas metodi, kas uzlikti atbilstoši Regulai Nr. 17 un EOTK līguma 65. panta 5. punktam (OV C 9, 3. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko *Rhiannon Williams* iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta T-42/05)

(2005/C 93/65)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Rhiannon Williams*, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), kuru pārstāv *S. Crosby* un *C. Bryan*, *Solicitor*s.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 19. novembra lēmumu atteikt piekļuvi dokumentiem, kas apstrīdētajā lēmumā gan nav identificēti, bet kuru pastāvēšana var tikt prezumēta;
- atcelt Komisijas 2004. gada 19. novembra lēmumu atteikt piekļuvi dokumentiem 9., 16., 17., 27., 29., 32., 33., 34. un 46., kas identificēti apstrīdētajā lēmumā;
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ir doktorande, kas īsteno projektu par globalizācijas ietekmi uz Kopienas tiesībām un politiku vides un attīstības sadarbības jomā. Šim nolūkam prasītāja lūdza piekļuvi dokumentiem, lai izpētītu neseno pieņemto tiesību aktu par ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO) tapšanas vēsturi. Atbildot uz prasītājas lūgumu, viņai tika piešķirta piekļuve tikai daļai dokumentu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsauca uz Regulas Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 8. panta pārkāpumu un pamatojuma nesniegšanu atbilstoši EKL 253. pantam. Pēc prasītājas domām, Komisija, atbildot uz lūgumu atļaut piekļuvi, sniegusi nepilnīgu atbildi un nav identificējusi visus dokumentus, uz ko attiecas lūgums. Prasītāja apgalvo, ka pastāv citi dokumenti, attiecībā uz kuriem nav sniegts pamatojums piekļuves atteikumam un nav veikta atsaukšanās uz izņēmumiem.

Prasītāja arī apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesisku kļūdu un nepareizi piemērojusi izņēmumu, kas paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā un 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā. Prasītāja arī apgalvo, ka Komisija nav sniegusi pamatojumu un kļūdījies, uzskatīdama, ka piekļuve nopietni kaitētu lēmumu pieņemšanai iestādē, ka nepastāv sevišķa sabiedrības interese, lai ar dokumentiem iepazītos, un ka attiecīgie dokumenti vājinātu Komisijas pozīciju PTO panelī saistībā uz *de facto* moratoriju attiecībā uz biotehnoloģisko produktu atzīšanu un laišanu apgrozībā.

Prasītāja arī atsauca uz samērīguma principa pārkāpumu un pamatojumu nesniegšanu, neapsverot iespēju dot daļēju pieeju dokumentiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Micronas GmbH iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta T-45/05)

(2005/C 93/66)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2005. gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas

biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla *Micronas GmbH*, Freiburga (Vācija), kuru pārstāv advokāts *G. Herr*.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apelāciju otrās padomes 2004. gada 12. novembra lēmumu 2004 - R 366/2004-2 – *3D-Panorama* tiktāl, ciktāl ar to noraida Kopienas preču zīmes “*3D-Panorama*” reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm “elektroniskas shēmas, integrētas shēmas, jo īpaši pusvadītāju mikroshēmas”;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītāja.

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiskā preču zīme “*3D-Panorama*” attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm (elektroniskās izklaides preces, jo īpaši radio un televīzijas uztvērēji, videomagnetofoni, elektroniskas shēmas, integrētas shēmas, jo īpaši pusvadītāju mikroshēmas; programmatūra) – pieteikums Nr. 2871218.

Pārbaudītāja lēmums: pieteikumu attiecībā uz visām pieteiktajām precēm noraidīt.

Apelāciju padomes lēmums: prasītājas sūdzību noraidīt.

Izvirzītie pamati: apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, jo vārdu kombinācija *3D-Panorama* attiecībā uz precēm “elektroniskas shēmas, integrētas shēmas, jo īpaši pusvadītāju mikroshēmas” nav vienīgi aprakstoša, un tai netrūkst arī atšķirtības.

Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Pilar Ange Serrano un citi iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta T-47/05)

(2005/C 93/67)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Parlamentu, ko cēla *Pilar Ange Serrano*, ar dzīvesvietu Luksemburgā, *Jean-Marie Bras*, ar dzīvesvietu Luksemburgā, *Dominiek Decoutere*, ar dzīvesvietu *Wolwelage* (Luksemburga), *Armin Hau*, ar dzīvesvietu Luksemburgā, *Adolfo Orcajo Teresa*, ar dzīvesvietu Briselē, un *Francisco Javier Solana Ramos*, ar dzīvesvietu *Woluwe-Saint-Lambert* (Beļģija), kurus pārstāv *E. Boigelot, avocat*.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt lēmumu par prasītāju klasifikāciju jaunās pakāpēs, par ko viņus informēja ar Personāla ģenerāldirektora vēstuli, kurai trūkst datuma un paraksta;
- atcelt visus uz šo lēmumu attiecināmos un/vai no tā izrietošos aktus, arī tos, kas izdoti pēc šīs prasības;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt zaudējumus, kas novērtēti *ex aequo et bono* EUR 60.000 apmērā katram prasītājam, saglabājot tiesības tos palielināt un/vai samazināt procesa laikā;
- jebkurā gadījumā piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Visi prasītāji ir Eiropas Parlamenta ierēdņi, kas izturējuši konkursu par pārcelšanu no vienas kategorijas citā (no D kategorijas uz C kategoriju vai no C kategorijas uz B kategoriju), pirms 2004. gada 1. maijā stājās spēkā grozītie Civildienesta noteikumi. Prasītāji uzsver, ka viņu pārcelšana citā pakāpē saskaņā ar jaunajiem Civildienesta noteikumiem ir viņiem mazāk izdevīga nekā tā, ko viņi būtu ieguvuši, ja nebūtu izturējuši attiecīgo konkursu.

Savu prasījumu pamatošanai prasītāji atsauca, pirmkārt, uz iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Regulu 723/2004⁽¹⁾ par Civildienesta noteikumu grozīšanu, pamatojot to ar iespējamiem pamatošanas pienākuma pārkāpumiem, tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības, proporcionalitātes un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumiem. Viņi arī norāda, ka Eiropas

Parlaments, pieņemot apstrīdētos lēmumus, nav ievērojis ne savu rūpības pienākumu, ne arī labas pārvaldības principu.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK, Euratom) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu ierēdņu civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV L 124 no 27.04.2004., 1.lpp.)

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Yves Franchet un Daniel Byk iesniedza 2005. gada 28. janvārī

(lieta T-48/05)

(2005/C 93/68)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 28. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Yves Franchet*, Nica (Francija), un *Daniel Byk*, Luksemburga, kurus pārstāv advokāti *Georges Vandersanden* un *Laure Levi*.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājiem materiālo un morālo kaitējumu, kas tiem nodarīts Komisijas pieļauto pārkāpumu rezultātā un kas pagaidām taisnīgi novērtēts viena miljona eiro apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

OLAF vainoja prasītājus kriminālpārkāpumos, kas attiecas uz dažu ar *Eurostat* saistītu lietas materiālu pārvaldību. Prasītāji uzskata, ka, vēlāk veicot pasākumus, Komisija pieļāvusi procesuālus pārkāpumus un nav ievērojusi to pamattiesības.

Prasītāji uzskata, ka OLAF, lietas materiālus par izvirzīto apsūdzību nododot Francijas un Luksemburgas tiesu iestādēm un par to neinformējot prasītājus vai Komisiju, ir pieļāvis pārkāpumus, pārkāpis konfidencialitātes principu, nav ievērojis nevainīguma prezumpciju, labas pārvaldības principu un Regulas 1073/1999⁽¹⁾ 9. pantu, tiesības tikt uzklašītam un pienākumu sniegt pamatojumu. Prasītāji turklāt norāda, ka OLAF liedzis prasītājiem piekļūst dažiem dokumentiem, un, visbeidzot, apgalvo, ka OLAF nav izskatījis lietas saprātīgā termiņā un pārkāpis Regulas 1073/1999 6. un 11. pantu.

Prasītāji atsauca arī uz to, ka Komisija pieļāvusi pārkāpumus, nenodrošinot konfidencialitāti un neievērojot pamattiesības, proti, aizstāvības tiesības un nevainīguma prezumpcijas principu. Prasītāji turklāt Komisijai pārmet, ka tā rīkojusies pretrunīgi un vairākkārt veikusi procedūras, pārkāpusi labas pārvaldības principu un, visbeidzot, liegusi piekļūt Komisijas rīcībā esošajiem OLAF dokumentiem.

Prasītāji apgalvo, ka šo pārkāpumu rezultātā viņiem ir nodarīts materiāls un morāls kaitējums.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV L 136, 1. lpp.)

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Rijn Schelde Mondia France iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta T-55/05)

(2005/C 93/69)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Rijn Schelde Mondia France, Rouen (Francija), kuru pārstāv François Citron, avocat.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 7. oktobra vēstule Muitas ģenerāldirekcijai lietā REM 2201 satur Eiropas Kopienu Komisijas nelabvēlīgu lēmumu attiecībā uz sabiedrību Rijn Schelde Mondia France un ka šis lēmums ir jāatceļ;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja šajā prāvā vērsās pret lēmumu, kas ietverts 2004. gada 7. oktobra vēstulē, ko tā nosūtīja Francijas muitas ģenerāldirekcijai.

Šajā sakarā ir jāatgādina, ka ar 2000. gada 31. oktobra vēstuli prasītājas sabiedrība lūdza Francijas muitas pārvaldi, lai tā atbrīvo no muitas nodokļa par kopējo summu 962 058,64 EUR, ko prasītājam noteica Rouen un Havre muitas ģenerāldirekcija. Lai gan Francijas administrācija uzskatīja sevi par kompetentu atbildēt uz šo lūgumu atbrīvojot no minētā nodokļa, tā tomēr pārsūtīja lietu Komisijai, lai tā pauž savu nostāju "par to, vai konstatētā nolaidība ir acīmredzama vai - nē".

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija nosūtīja lietu atpakaļ Francijas muitai "tās dienestu izskatīšanai". Komisija tomēr norādīja Francijas administrācijai, ka tā uzskata, ka prasītāja ir rīkojusies acīmredzami nolaidīgi un iesaka noraidīt prasītājas lūgumu atbrīvojot no nodokļa.

Savu pretenziju pamatojumam prasītāja norāda, ka:

- pastāv pilnvaru pārsniegšana, tādā nozīmē, ka Komisija, paziņojot, ka tā nav kompetenta lemt par atbrīvošanu no nodokļa lūgumu, tomēr ir paudusi savu nostāju par jautājumu attiecībā uz pārmestās nolaidības iespējamo acīmredzamo raksturu;
- Komisija nav pieņēmusi lēmumu Kopienu Muitas kodeksa piemērošanas regulas 907. panta 2. daļā paredzētajā 9 mēnešu termiņā;
- nav ievērots rīcības pamatojuma pienākums;
- pastāv pilnvaru nepareiza izmantošana, jo lēmums par to, ka Komisijai nav kompetences, ir pieņemts trīs gadus pēc tam, kad Francijas administrācija tai pārsūtīja lietu, un tāpēc, ka tā nav ņēmusi vērā pašas prasītājas sākotnēji Francijas muitā norādīto nekompetences argumentu.

Visbeidzot, prasītāja pārmet Komisijai acīmredzamu kļūdu, izvērtējot šajā lietā acīmredzamās nolaidības būtiskos elementus.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Isabel Clara Centeno Mediavilla u.c. iesniedza 2005. gada 3. februārī

(lieta T-58/05)

(2005/C 93/70)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 3. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Isabel Clara Centeno Mediavilla, ar dzīvesvietu Sevīljā (Spānija) un 16 citi prasītāji, kurus pārstāv advokāti Georges Vandersanden, Laure Levi un Aurore Finchelstein.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt klasifikāciju pakāpē, kas prasītājiem piešķirta lēmumos par viņu iecelšanu amatā tiktāl, ciktāl šī klasifikācija balstās uz jauno Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktu;
- attiecīgi, atjaunot prasītāju karjeru (tostarp viņu pieredzes celšanu arī koriģētās pakāpes ietvaros, viņu tiesības uz paaugstinājumu un viņu tiesības uz pensiju), pamatojoties uz pakāpi, ko viņiem būtu jāpiešķir atbilstoši paziņojumam par konkursu, kura rezultātā viņus iekļāva rezerves kandidātu sarakstā - gan pakāpē, kas minēta šajā paziņojumā par konkursu, gan atbilstoši tās ekvivalentam saskaņā ar jauno Civildienesta noteikumu klasifikāciju (un atbilstošam līmenim saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami pirms 2004. gada 1. maija), no brīža, kad tika pieņemts lēmums par viņu iecelšanu;
- piešķirt prasītājiem procentus par kavējumu, kas aprēķināti, pamatojoties uz Eiropas Centrālās bankas fiksēto likmi, attiecībā uz visām summām, kas veido starpību starp atalgojumu, kas atbilst viņu klasifikācijai, kas minēta lēmumā par iecelšanu un klasifikāciju, uz kuru viņiem būtu tiesības, par periodu līdz datumam, kurā pieņemts lēmums par viņu atbilstošo klasifikāciju pakāpē;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji piedalījās konkursā par iecelšanu ierēdņa amatā Komisijā un tika iekļauti rezerves kandidātu sarakstā pirms 2004. gada 1. maija - datuma, kurā stājās spēkā Padomes 2004. gada 22. marta Regula Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (!). Faktiski prasītājus iecēla amatos pēc 2004. gada 1. maija un klasificēja pakāpē un līmenī saskaņā ar jauno

Civildienesta noteikumu Pārejas noteikumiem, kas paredzēts XIII pielikuma 12. pantā. Prasītāji norāda, pirmkārt, ka tādējādi viņus kvalificēja zemākā pakāpē nekā tajā, kas minēta paziņojumā par konkursu un, otrkārt, ka tiem piešķirtās jaunās pakāpes vairs neatbilst iepriekšējam A vai B kategoriju pakāpēm, kurās tos iecēla amatā.

Prasītāji savu prasījumu pamatošanai izvirza, pirmkārt, iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz XIII pielikuma 12. pantu. Prasītāji uzskata, ka jauno Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. pants neievēro vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminēšanas principu tādā ziņā, ka pret vienu un tā paša konkursa veiksmīgiem kandidātiem tiek pieļauta atšķirīga attieksme attiecībā uz viņu klasifikāciju pakāpē, saskaņā ar ko viņus iecēla amatā pirms 2004. gada 1. maija.

Turklāt viņi apgalvo, ka XIII pielikuma 12. pants ir pretrunā ar jauno Civildienesta noteikumu 31. pantu. Prasītāji uzskata, ka pakāpe, kuru jāpiešķir amatā ieceltam ierēdnim, atbilstoši 31. pantam ir tā, kas ir norādīta paziņojumā par konkursu, kurā tas ir piedalījies. Tādējādi pakāpe, ko piešķir prasītājiem laikā, kad tos iecēla amatā, atšķiras no pakāpes, kas minēta paziņojumā par konkursu.

Prasītāji atsaucas arī uz to, ka XIII pielikuma 12. pants pārkāpj jauno Civildienesta noteikumu 5. pantu, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu un vienādu amatā iecelšanas nosacījumu un pakāpju principu. Viņi apgalvo, ka viņu amatus neklasificēja atbilstoši to pienākumu būtībai un svarīgumam, kas ir piekritīgi katram amatam, un ka, pārkāpjot jauno Civildienesta noteikumu 5. panta 5. punktu, prasītājiem netika piemēroti vienādi amatā iecelšanas un dienesta karjeras noteikumi salīdzinājumā ar tā paša konkursa veiksmīgajiem kandidātiem, kuri iecelti amatā pēc 2004. gada 1. maija.

Viņi atsaucas arī uz to, ka XIII pielikuma 12. pants ir pretrunā ar tiesiskās drošības un atpakaļejoša spēka neesamības principu, prasītāju iegūto tiesību un viņu tiesiskās paļāvības principu. Prasītāji uzskata, ka viņu tiesības attiecībā uz klasifikāciju pakāpē ir radušās brīdī, kad viņus iekļāva rezerves kandidātu sarakstā un ka, sākot no šīs informācijas saņemšanas brīža, viņi varēja būt pārliecināti par to, ka, iecelot amatā, tie iegūs klasifikāciju tādā pakāpē, kāda ir norādīta paziņojumā par konkursu.

Visbeidzot, prasītāji atsaucas uz to, ka Personāla komiteja, pārkāpjot jauno Civildienesta noteikumu 10. pantu, atkārtoti neapsriedās, lai gan Komisija grozīja savu sākotnējo priekšlikumu par Civildienesta noteikumu grozīšanu un ieviesa noteikumus, kuru tiesiskums tiek apstrīdēts.

Savu prasījumu pamatošanai prasītāji atsaucas arī uz labas pārvaldības, rūpības, pārskatāmības, tiesiskās palāvības, labticības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa un vienādu amatā iecelšanas nosacījumu un pakāpes principa pārkāpumu.

(¹) OV L 124, 1. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko *Union française de l'express (UFEX)* un citi iesniedza 2005. gada 2. februārī

(lieta T-60/05)

(2005/C 93/71)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 2. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Union française de l'express (UFEX)*, *Roissy Charles de Gaulle* (Francija), *DHL International SA, Roissy Charles de Gaulle* (Francija), *Federal Express International (France) SNC, Gennevilliers* (Francija), un *CRIE, Asnières* (Francija), kuras pārstāv advokāti *Eric Morgan de Rivery* un *Jacques Derenne*.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2004. gada 19. novembra lēmumu *SG-Greffe (2004) D/205294*;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā lūgts atcelt lēmumu, ar kuru noraidīta sūdzība, ko 1990. gada decembrī *UFEX*, kuras nosaukums tajā laikā bija *SFEI*, iesniedza pret *Poste* par savstarpējām subsīdijām, kā rezultātā *Société française de messagerie internationale* (Francijas Starptautisko sūtījumu sabiedrība) (*SFMI*), iespējams, ļaunprātīgi izmantojusi dominējošu stāvokli. Šis lēmums tika pieņemts pēc tam, kad tika iesniegts pieteikums atkārtoti uzsākt procedūru Komisijā pēc tam, kad Kopienu tiesa atcēla Komisijas 1994. gada 30. decembra lēmumu, ar kuru noraidīta sākotnējā sūdzība (¹).

Galvenais šajā lietā izvirzītais jautājums joprojām ir tāds pats kā tas, par kuru taisīti iepriekšminētie Tiesas un Pirmās

instances tiesas spriedumi; proti, vai atbildētāja, pārbaudot sūdzību, ir izpildījusi savus pienākumus. Prasītājas apgalvo, ka, noraidot sūdzību tāpēc, ka iespējams nepastāv Kopienas intereses, ar apstrīdēto lēmumu pārkāptas tiesību normas, kas attiecas uz Kopienas interešu novērtēšanu, ka tajā norādīts pret-runīgs pamatojums un pieļautas vairākas tiesiskas kļūdas, jo daļēji noraidīta sūdzība, kas balstīta uz EKL 86. pantu, 82. pantu, 3. panta g) punktu un 10. pantu.

Prasītājas jo īpaši uzsver to, ka Komisija pieļāvusi kļūdas, novērtējot kritērijus, kas noteikti jāņem vērā, definējot Kopienas intereses, jo, lai pamatotu savu secinājumu par to, ka nepastāv Kopienas intereses, tai jānovērtē sūdzībā norādīto pārkāpumu smaguma pakāpe un ilgums. Tādējādi nepietiek vien noskaidrot to, vai pastāv ar konkurenci nesaderīgas sekas, un, ja tādu seku nav, noteikt, ka nepastāv Kopienas intereses sūdzības pārbaudes turpināšanai.

Attiecībā uz pārkāpuma ilgumu prasītājas kritiski vērtē faktu, ka Komisija pārbaudīja tikai to, vai joprojām pastāv sekas, ko radījuši norādītie pārkāpumi (tirgus daļu attīstība, konkurentu izzušana no tirgus, cenu pieprasījuma jūtīgums, ar cenu saistītu ilgstošu seku neesamība utt.), neņemot vērā galveno strukturālo ietekmi, proti, ka *SFMI-Chronopost* ieņem dominējošu stāvokli tirgū un saglabā to.

Attiecībā uz pamatojumu norādīts, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija apstiprina, ka, pirmkārt, tā pilnībā var pārbaudīt to, kādā mērā tiek segtas *Poste* izmaksas, kas atbilstoši EKL 82. pantam, kā arī EKL 87. pantam būtu vienīgais aprēķins, kas ļautu apstiprināt savstarpēju subsīdiju pastāvēšanu, un ka, otrkārt, iemesls, kura dēļ tā nepārbaudīja to, kādā mērā tiek segtas *Poste* izmaksas atbilstoši EKL 82. pantam, bija tāds, ka, veicot pārbaudi, atkārtoti tiktu veikts darbs, ko *Poste* pašai jāveic attiecībā uz daļu no sūdzībā paredzētā valsts atbalsta.

Prasītājas iebilst arī pret Komisijas apgalvojumu par to, ka priekšrocības, kas *Chronopost* piešķirtas kā atmuitošana un iepriekšēja pasta sūtījumu apmaksā, ir Francijas kompetencē saistībā ar tās publisko varu un tās neietilpst jomā, kurai piemērojami EKL 82. un 86. panta noteikumi kopā.

(¹) Lietas C-119/97 P *UFEX* u.c./Komisija (*Recueil 1999 p. I-1341*) un T-77/95 REV *UFEX* u.c./Komisija (*Recueil 2000 p. I-2167*)

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisija, ko Dario Scotto iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta T-76/05)

(2005/C 93/72)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisija, ko cēla *Dario Scotto*, kuru pārstāv advokāts prof. *Massimo Condinanzi*.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 27. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītāja 2004. gada 12. jūlija sūdzība Nr. R/616/04 un attiecīgi atcelt Karjeras attīstības ziņojumu Nr. 23330;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs šajā lietā apstrīd novērtējumu, kas attiecas uz viņa Karjeras attīstības ziņojumu (KAZ) par laika posmu no 2003. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. augustam.

Savu prasījumu atbalstam prasītājs atsauca uz:

- Civildienesta noteikumu 43. panta un attiecīgo piemērošanas noteikumu pārkāpumu;
- KAZ sagatavošanas procedūras pārkāpumu nepilnīga attiecīgā perioda novērtējuma dēļ;
- acīmredzamu faktisku kļūdu esamību, novērtējot prasītāja darbības attiecībā uz tam uzdotajiem individuālajiem mērķiem.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Andrea Balduini iesniedza 2005. gada 19. februārī

(lieta T-77/05)

(2005/C 93/73)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 19. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Andrea Balduini*, kuru pārstāv advokāts *Gabriele Balduini*.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) pēc Iecelēj institūcijas 2004. gada 12. novembra lēmuma ADMIN. B.2-PC/amd-D(2004)27617, kas tika paziņots 2004. gada 15. novembra ierakstītā vēstulē ar pavēsti par saņemšanu, kura saņemta 2004. gada 22. novembrī, atcelšanas, atcelt jautājumus Nr. 11 un Nr. 36 konkursa EPSO/A/11/03 konkursa testā A (jomas pārzināšana, vai arī vienu no šiem jautājumiem);
- 2) tālāk, pēc konkursa EPSO/A/11/03 eksāmenu komisijas lēmuma, kas tika paziņots prasītājam ar 2004. gada 14. maija paziņojumu EPSO/5000LM-EN, atcelšanas, atzīt, ka prasītājs ir ieguvis vienu no 450 augstākajiem rezultātiem un attiecīgi atļaut viņam piedalīties nākamajos konkursa EPSO/A/11/03 posmos;
- 3) jebkurā gadījumā piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un izdevumus par advokāta pakalpojumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs piedalījās vispārējā konkursā EPSO/A/11/03, kas pirmajā posmā paredzēja trīs priekšatlases testus.

Ar 2004. gada 14. maija paziņojumu eksāmenu komisija paziņoja prasītājam, ka viņas priekšatlases testu laikā iegūtais vispārējais rezultāts (44,726 punkti) nebija pietiekams, lai viņš tiktu iekļauts 450 labāko rezultātu skaitā un ka tādējādi viņam nav atļauts piedalīties turpmākajos pārbaudījumos.

Ar vēlāku paziņojumu visiem kandidātiem eksāmenu komisija precizēja, ka priekšatlases testu rezultāti tika noteikti pēc tam, kad eksāmenu komisija atcēla piecus minētā testa jautājumus (17. jautājumu testā A, 4. un 20. jautājumu testā B un 45. un 52. jautājumu testā C).

Eksāmenu komisijai iesniegtais pieteikums par eksāmena rezultātu pārskatīšanu un EPSO adresētā sūdzība tika noraidīta. Šajās divās instancēs prasītājs prasīja atcelt divus citus A testa jautājumus (11. un 36. jautājumu), ņemot vērā, ka tie bija pilnīgi kļūdaini, neloģiski un nesaprotami, jo pēc minēto jautājumu atcelšanas viņš iegūtu rezultātu, ar kuru viņam jābūt iekļautam starp 450 labākajiem kandidātiem, kuriem ir atļauts piedalīties vēlākos konkursa posmos. Gan pieteikums, gan sūdzība tika noraidīti.

Savu prasību atbalstam prasītājs atsauca uz vienlīdzīgas attieksmes principa, kas noteikts Civildienesta noteikumu 5. panta 3. punktā, pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Itālijas Republika iesniedza 2005. gada 17. februārī

(lieta T-82/05)

(2005/C 93/74)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 17. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Itālijas Republika, kuru pārstāv *Antonio Cingolo, avvocato dello Stato*.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2004. gada 8. decembra lēmumu D(2004) 12075 par Komisijas maksājumiem, kuri novirza programmas “POR Kampānija”, maksājuma pieprasījums 2004 2245, ietvaros pieprasīto naudas summu, tiktāl, cik Eiropas Komisijas reģionālpolitikas direkcija – intervences Itālijā, Grieķijā, Kiprā, Maltā, Nīderlandē un Ungārijā – tajā ir darījusi zināmu šādu lēmumu: “kā tas ir noteikts Ekonomikas ministrijas” 2004. gada 25. novembra vēstulē Nr. 0037474, pasākumam 4.2 netiek atzīta kopsumma EUR 1 994 835 apmērā, ciktāl tā attiecas uz pēc 2003. gada vai vēlāk līdz pat šai dienai piešķirto atbalstu avansu, ko saņēmēji neizmantoja faktisko izmaksu segšanai;
- atcelt visus ar šo paziņojumu saistītos un to pamatojošos aktus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir atbilstoši tiem, kuri ir izvirzīti lietā T-345/04 Itālijas Republika/Komisija ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004., 55.lpp.

III

(Paziņojumi)

(2005/C 93/75)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 82, 2.4.2005.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 69, 19.3.2005.

OV C 57, 5.3.2005.

OV C 45, 19.2.2005.

OV C 31, 5.2.2005.

OV C 19, 22.1.2005.

OV C 6, 8.1.2005.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
